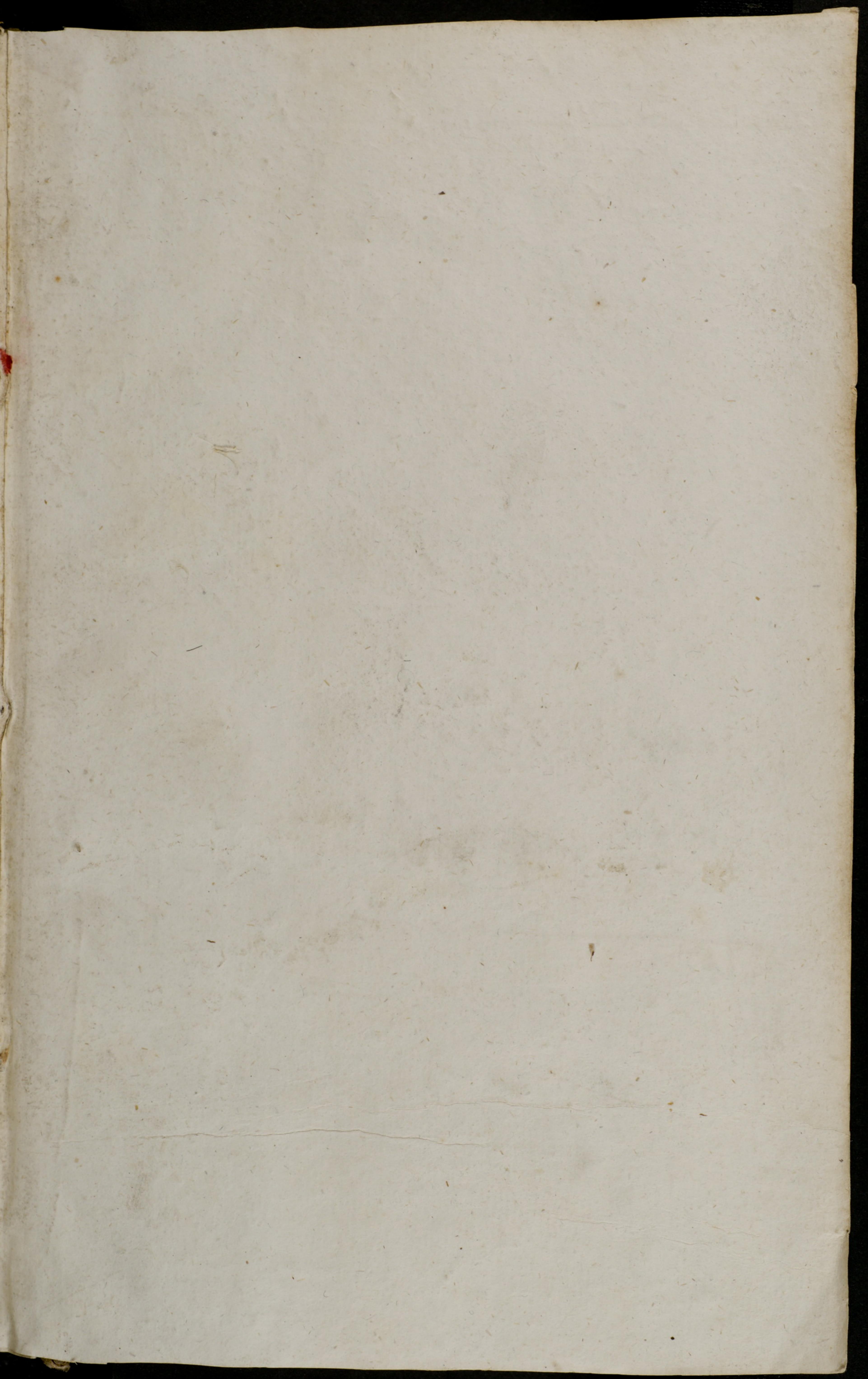

Yulius 1925
in Pforzheim.

Ulrich Winkel von dem XV. Jh.

Quic sic excepit fratres

Vbi hinc contra paulum etiam
inf spinedit id am facilius est

concentum p*re*iuallat suu

parte ceteri perirent ut
Gloriam fin.

Et ita p*ro*cessi demetri ante
curvilingu*m* iudei insimulo p*re*

obliquu*m* et i*ca*sua*m* p*re*ordina*m* tu*m*
Cedope*m* et i*ca*sua*m* p*re*ordina*m* tu*m*

In g*ra*du*m* i*ca*sua*m* p*re*ordina*m* tu*m*
I*h*ab*o* p*re*nder*m* et i*ca*sua*m* p*re*ordina*m* tu*m*

que*m* p*re*ordina*m* tu*m* q*ui* i*ca*sua*m* p*re*ordina*m* tu*m*

q*ui* sic excepit fratres

Vbi hinc contra paulum etiam
inf spinedit id am facilius est

concentum p*re*iuallat suu

parte ceteri perirent ut
Gloriam fin.

Et ita p*ro*cessi demetri ante
curvilingu*m* iudei insimulo p*re*

obliquu*m* et i*ca*sua*m* p*re*ordina*m* tu*m*
Cedope*m* et i*ca*sua*m* p*re*ordina*m* tu*m*

In g*ra*du*m* i*ca*sua*m* p*re*ordina*m* tu*m*
I*h*ab*o* p*re*nder*m* et i*ca*sua*m* p*re*ordina*m* tu*m*

que*m* p*re*ordina*m* tu*m* q*ui* i*ca*sua*m* p*re*ordina*m* tu*m*

q*ui* p*re*ordina*m* tu*m* q*ui* i*ca*sua*m* p*re*ordina*m* tu*m*

ne soli iherosolimam etiam etiam patet
nei pul. Tunc uasi et me. Hoc in aliis
uia dicitur. Iustus quod de coro
ne deformat leuit. Ex parte oratione.

Conseruati cibis et uinum sole
en. Antiqui in etiis a solutione cui

dicere hinc. In primis mox matre renata
vitam nuerat. In aliis. Ex parte purgationis
celum seni. Ex parte uenientibus ortu
melior uita. Radice bene est ex hinc

exempli que. Primum operari
et hara uersare manu. Propter etiam ergo
it. Quod legge datur enim. Etiam
de pascere. Huius quod summa
de pascere. Pauli sicut celebrata. Etiam

ut sit. Hoc uerbi tempore. Approp
ta in aliis. Pabulum erat iactu. Recepit
etiam. Miserere. Miserere. Deliciae pabulum in uolvi. Pro

debet. Miserere. Miserere. Miserere.

Etiam. Etiam. Etiam. Etiam. Etiam.
Etiam. Etiam. Etiam. Etiam. Etiam.
Etiam. Etiam. Etiam. Etiam. Etiam.

Uideatis a sacris singulis. Deinde
quoniam permissum est in eis etiam patentes
Quid uide afflentia in aliis tunc etiam
Quod. Non habet per se ei et rem in sanctiori
re. Non potest videtur ne sit te uidet pulsus.

Quae omnes preceant reverentia. mox fama per urbem
Ex parte uerbi. Ex parte uerbi. Ex parte uerbi.
Ex parte uerbi. Ex parte uerbi. Ex parte uerbi.

Ex parte uerbi. Ex parte uerbi. Ex parte uerbi.
Ex parte uerbi. Ex parte uerbi. Ex parte uerbi.
Ex parte uerbi. Ex parte uerbi. Ex parte uerbi.
Ex parte uerbi. Ex parte uerbi. Ex parte uerbi.

Ex parte uerbi. Ex parte uerbi. Ex parte uerbi.
Ex parte uerbi. Ex parte uerbi. Ex parte uerbi.

Ex parte uerbi. Ex parte uerbi. Ex parte uerbi.
Ex parte uerbi. Ex parte uerbi. Ex parte uerbi.

Ex parte uerbi. Ex parte uerbi. Ex parte uerbi.
Ex parte uerbi. Ex parte uerbi. Ex parte uerbi.

Ex parte uerbi. Ex parte uerbi. Ex parte uerbi.
Ex parte uerbi. Ex parte uerbi. Ex parte uerbi.

Ex parte uerbi. Ex parte uerbi. Ex parte uerbi.
Ex parte uerbi. Ex parte uerbi. Ex parte uerbi.

Ex parte uerbi. Ex parte uerbi. Ex parte uerbi.
Ex parte uerbi. Ex parte uerbi. Ex parte uerbi.

Ex parte uerbi. Ex parte uerbi. Ex parte uerbi.
Ex parte uerbi. Ex parte uerbi. Ex parte uerbi.

Assumptio Societatis Jesu in Illestdi. Rescript

QVSTIUS h[ab]itacione m[od]estie

Dicitur non potest dilectissime filii Laurentius in
tuā tua eruditione delatā. quantūq[ue] te cu-
mā ēē sapientē nō ex eo q[uo]d in i[n]tro de quib[us] dicit
Vbi sapiens. Ibi scriba. Vbi cōquisitor hui[us] scī
bonne studia fecit sapientia hui[us] mundi. Sed
ex eo q[uo]d in i[n]tro de quib[us] scriptū ē. Q[uo]d ultitudo sapi-
entia sicutas eō orbis trāriū. & quales uult ap[osto]lū
fieri de quib[us] diō. Volo autē uos sapientes q[uo]d ēē
libono. simplices autē imalo. Bonūnus autē si-
pientia pietas ē. habet enī hoc i[n]tro scī iob. nā
ibi legit q[uo]d ipsa sapientia dicerit homini. ecce
pietas ē sapientia. Si autē queras q[uo]d eo loco
dicerit pietatē. distincti ypperies in lib[ro] ortheo
sebian qui ē idē cult. Dicit enī grece piegas
alit idē eusebian. q[uo]d nomine significat bon
cult. quāuis & hoc p[er]cipue referit ad colendū
dm. Sed nichil ē cōmod. illi nomine q[uo]d erit
enī idē cult exp̄ssus ē. cuiq[ue] cōtinetum sapien-
tia diceret. Queris ne aliquid dic. breui qui re-
tes ame ut breuit̄ magna dicant. ut hoc ip[su]s
fortasse desideras breuit̄ apire. Atq[ue] i[n] sermone
breui colligi. q[uo]d sit colendus d[omi]n[u]s. hic si d[omi]n[u]s
debo fide. ip[su]s caritate. colendū dm. p[ro]fet[us]
dictur es hoc breui dictū ēē q[uo]d uelut ic. an
de peccatis cū t[em]p[or]e breuit̄ explicari que ad i[n]dicta
singula pertineant. Quid credendū fide scilicet.
qd sperandū spe. qd amandū sit caritate. qd
cū fecero. ibi erunt omnia illa que i[n]scripta tua q[uo]d
rendū posuisti. Cui exemplū sic p[ro]nes te. fa-
cile ē ut euoluas & leegas. si autē nō ē. cōmemor-
ante me recolas. Q[uo]d enī tibi ut scribis librū
quē in enchesidion iut dicunt habeas. & de tuis ma-
nib[us] nō recessit. cōtinens postulata. idē q[uo]d seq[ua]ndū
maxime. qd pp[ar]tē diuīsas heresēs sit fugiendū.

principia

Iste liber

nec ualeat

ī quā mū ratio prēligione cōndat. tādīratōne
cū fides sit sola nō cōn̄dit. tādīratōne
teneat. que totū dissimilatiōnis s̄tō si mā
tū p̄pūq; fidī catholice fundūm̄tū. h̄ec om̄
requiri p̄cul dubio sc̄ies dī p̄m̄tū sciendō ad
di qd̄ sperari qd̄ am̄ri debet. h̄ec n̄i m̄tū
ūmo uero sola ireligione s̄quenda ē. bis qd̄ a
dicit. aut̄ anūo xp̄i nomine alien ē. aut̄ he
retic̄. h̄ec s̄defendenda ratiōne t̄ a sensu corporis
ichoari. t̄ ab intelligentia m̄tis ueritatis. Qd̄q; aut̄
nec corporis sensu expti sum nec m̄tē assequi
ualium. ei. sine illa dubitau me credendi s̄
testib. aquib ea que diuina uocari iā merū a
scriptura. c̄fecta ē. q̄ siue p̄ corp̄ siue panim̄
adiuti diuinit̄ t̄ uidere t̄ etiā p̄uidere poti
erunt. Cū aut̄ utiō fidi que p̄ dilectionē opatur
imbuita mens fuerit. tendit bene uiuendo etiā
adspētiē p̄uenire ubi ē sc̄is & p̄fectis cordib no
ta iessibilis p̄ulebritudo. cui plena iusio ē summa
felicitas. hoc ē nym̄rū qd̄ queris. Quid p̄m̄ qd̄
utim̄ teneat inchoari fide. sp̄e pfici. h̄ec etiā
p̄dissimilatiōnis ē summa. certū uero p̄p̄riūq;
fidī catholice fundūm̄tū xp̄c ē. fundūm̄tū enī
alud att ap̄ls nemo pot̄ ponere p̄ter id qd̄ po
sitū ē qd̄ ē xp̄c ih̄c. Neq; hoc idō negandū ē p̄pū
ē fundūm̄tū fidī catholice q̄a putari pot̄ aliqb
hereticis hoc nobiscū ēē cōmune. Si enī dilig
ent qd̄ ad xp̄m̄ p̄tinēt cogitent. nominetē
iuenit xp̄c. ap̄ quoslibet hereticō q̄ se xp̄ianos
uocari uolunt. se ip̄si ū n̄ ēē ap̄ut illos qd̄ ost
endere nūmis longū ē. qm̄ cōmemorandē s̄ om̄s
heresē. siue que fuer̄ siue que s̄. siue que pore
gunt ēē sub uocabulo xp̄iano. C̄quā sit uerū ^{hoc}
p̄ singulas quasq; p̄sonas monstrandū ē. que
disputata tā multoz̄ ē uoluminū. ut etiam

minaz tenet. Ita illit eis eridion uide postula
 dñi man. possit affirmit. qd uir maria posset
 nra. p. 3. id uiri tri i fidei am' pque dixim co
 mune. in hac sp. etitate. facile est ut dicat qd
 uir maria de sp. qd amandū sit. Sed quē
 modū aduersus c. qui diuisi sentunt
 uirum sacerdotem. opiosioris ubiorisq. doctrin
 ae. qui ut habeat nbreui encheridion man
 uis. exempli. s; grandi studio pect' incendi.
Necesse est symbolū & dñica orati. qd breuiar
 at. ut legit. qd facil' memorie. cōm̄datur.
Contra de peccato graui miseria pmebat genus
 hominū & diuinæ id gebat misericordiæ. qd dī.
 xp̄ pp̄ha puidens ait. Et erit om̄is qm̄ uocabit
 nom̄ dñi saluus. ppter hoc ^{dñica} oratio. Sed apls
 cū ad ipsā grām cōm̄dandā hoc ppheticū cōme
 morissæ testimoniuū c̄tinuo subiec. Quom̄ in
 uocabunt inquē n̄ credider. ppter hoc simboliū.
In his duob' illa tria intuere. fides eredit. si res & ca
 ritas orant. s; sine fide eē n̄ possit. ac p̄ hoc & fides
 orat. Pptēa q̄ ppe dictū ē. Quom̄ uocabit inquē
 n̄ credider. Quid aut̄ spari pot̄ qd n̄ credider.
Iorro etiā qd n̄ sperat̄ credi pot̄. quis nāq; fidebiū
 penas n̄ credit impiorū. nec sperat eas tam. & q̄s
 q̄ se as̄ iminere sibi credit fugaci animi motu
 exorce. recti timere dicit qm̄ spare. que duo
 qdā distinguens ait. licet spare tūn̄t. n̄ auer
 gilio tabalio aliq; poeta. qm̄ uis meliore p̄prie
 dictū ē. Ilc̄ ego si potui tantū spare dolore. Deniq;
 n̄ nulli iarte grāmatica ubi hui utunt̄ exem
 plo. ad ostendendā in ppter locutionē. & auunt̄
 spare dix̄ p̄timere. Et itaq; fides & mala rū rerū
 & bona rū. q̄a & bona credunt & mala. & hoc fide
 bona n̄ mala. Et etiā fides & p̄titarū rerū p̄sen
 tuū & futurarū. Credim̄ enī mortuū xp̄m qd

ia p̄terit. Credim⁹ sedite addextera p̄t̄ris qd alio
Credim⁹ uenturū ad iudicindos iūcū. qd alio
qd futū ē. Itē. fides & suarū rerū ē. et suarū
Dā & seq̄sq; credit aliquido ēē cerni. nec fr̄sse iūcū
sempitnū. & illa atq; illa. No. solum de aliis hō
minib⁹ multa que ad religionē pertinent. uerū
etiam de anglis credim⁹. Spes aut̄ non nisi bona
rerū ē. nec aliud nisi futuraq; & ad carū p̄tin
entū. quia earū spē gerere prohibent. Que cūrta
sint. pp̄t̄ his causis distinguenda erat fides &
spes. sic uocabulo ita irrationabili differentia.
Dā qd attinē ad dñ uidere siue que credunt siue
que sp̄ant fidei speaq; cōmune ē. Inq̄si q̄ppe
ad hebreos qua teste usi s̄ illustres catholice re
gule defensores fides ēē dicta ē cognitio rerū que
n̄uident. quāuis quando se q̄sq; n̄ubis n̄ testib⁹
n̄ deniq; ullis argumentis. s; p̄sentū rerū euiden
tie credidisse. hoc ē fidē accōmodasse dicē. n̄ ita
uidet t̄ credit. absurdū ut recte reprehendat̄
inuenio ei q; aeq; dicit̄. q̄uidisti & n̄ credidiſti.
Vnde putari pot̄ n̄ ēē c̄sequens ut n̄ uideat̄ res.
quocūq; cū ore dicit̄. S; meli baē appellam⁹ fi
dē q̄m diuina eloqua docuer̄. earū scilicet
rerū que n̄uident. De spe quoq; ait apls spes
que uidet n̄ ē spes. Id enī uidet̄ quisq; sp̄at.
si aut̄ qd n̄uidem⁹ sp̄am⁹. pp̄ patientia expectam⁹.
Cū q̄d futura bona ēē credunt nichil aliud
qm̄ sp̄ant̄. Nam de amore qd dicā sine q̄ fides
nihil p̄dest. spes ū sine amore ēē n̄pot̄. Deniq;
ait iacob⁹ apls. Et demones credunt & c̄tremus
eunt. nec tam⁹ sp̄ant̄ t̄ amant̄. s; poti⁹ qd ^{nō} am
m̄ & sp̄am⁹ credendo uenturū ēē formidant.
I p̄t̄ qd apls paulus. Fides que p̄ dilectionē ope
rat̄ app̄bat atq; cōm̄dit. que utiq; sine spe
ēē n̄pot̄. Vnde n̄ē amor sine spe est. nec sine

ipso re spes nec utrūq; sine fide. Cū q̄ querit qd̄ cre
 dendi sit qd̄ id religionē p̄tineat n̄ rerū natū
 rā manet ē quē admodū ab eis quos phisicos
 trahunt nec. nec tūndū ē ne aliquid deuī a xp̄i
 amissi de numero elem̄tor̄ de motu atq; ordi
 nate a de defectib; syderū de figura celi de gene
 rib; & naturis animaliū fruticū frondiū lapi
 diū & fontiū fluminū & montū. despaciis locorū
 & temporū de signis eminentiū tempestatiū & alia
 scientia de his reb; quas illi t̄ iuener̄ t̄ iuenuisse
 se existimant xp̄ianus ignoret. quia nec iphi
 mīa repperier̄ tanto excellentes ingenio flu
 entes studio babundantes ocio & quedā hu
 mana c̄iectura iuēstigantes quedā uī historica
 experientia p̄scrutantes & in eis que se iuenuisse
 gloriāt̄ plura opinantes poti qm̄ sc̄ientes.

Satis ē xp̄iano rerū creaturaq; causas siue cel
 estiū siue t̄restriū siue uisibiliū siue iuvisibiliū
 n̄ nisi bonitate credere creatoris q̄ē dī unū aue
 rus nullāq; naturā ēē que n̄ aut ipse sit aut
 ab ipso. enīq; ēē trinitatē patrē sc̄ilicet ēē filiū
 a patre genitiū & sp̄m sc̄im ab eode putre pced
 ente. s; unū eundēq; sp̄m patris / filii. Ab hac
 summa & equalit̄ & imutabilit̄ bona trinitate
 creata s̄ om̄ia. nec summe nec equalit̄ nec imu
 tabilit̄ bona sed tam̄ bona etiā singula simul
 uī uniuersā ualde bona. quia ex om̄ib; c̄sistat
 uniuersitatis ^{quæcta} admirabilis pulchritudo. In qua
 etiā illud qd̄ malū dicit̄ bene ē ordinatum
 & loco suo positū eminenti cōmendat bona
 ut magis placeant & laudabiliora sint diū
 cōpantur malis. **De Humanis bonis.**

Neq; enī dī om̄pt̄ & qd̄ etiā infideles fatent̄
 rerū cui summa potestas euī sume boni sit nul
 loq; sineret aliqd̄ mali ēē in opib; suis. nisi usq;

ad eo ceterum prius ab eo ut bene facere. id est
Quid enim aut aliud quod in alio dicitur nisi per
sic corporib' animalium nichil illud est nisi
nerib' affici quam sanitati per se. et nesciunt enim
adhibet id agit ut mala que sunt in ide
ac vulnera recedant hic et alibi sunt huiusque
Non enim illa vulnera s; carnis substantie un
tum ac morb' cu' caro sit ipsa substantia pfecta
aliqd bonum cui accidunt ista mala id est ut m
ones ci' boni quod dicitur sanitatis. ita etiam in aru que
cuique s; uicia naturalium s; pruationes bonorum que
cui sanant non aliqd transferuntur. sed ea que pri
ori nusquam erunt quando illa sanitatem uerentur
recte his uicio naturalium s;. Nature ergo omnesque
tutur auctor sume bonum est bone s;. sed quia non sic eaque
auctor sume atque immutabilitate bone s;. idoneis
bonum minui auerteri potest. sed bonum minui malum est.
quia si quandocumque minuat remaneat aliquid
boni necesse est si id hinc naturam est unde natura sit.
Hec enim si qualicunque et quantitate cuique natura consumi
bonum quod natura est non ipsa consumere potest. Uerito
que natura incorrupta uideatur. Porro et si incorr
uptibilis sit que cornu pri omnino non potest. multo
est que natura laudabilius. Cum uero corruptum. id est malum est ei
corruptionis. quia ea qualicunque pruerat bono. Hanc si
nullo bono pruerat non nocet aut adiumento bonum.
Quod autem itaque natura corruptum. in eis bonum quod prueret.
ac propter finitatem aliquod remanebit quod iam corruptum
potest nequeat. perfecto natura incorruptibilis erit.
Ex hoc tamen magnum bonum corruptione non pervenire.
At si corruptum non desinat. nec bonum habere utique de
sinet. quia possit prueri corruptionis. qui si penit
totaque consumetur. id est nullum bonum inerit. quia
natura nulla erit. Quo circa bonum consumere
corruptionem non potest non consumendo naturam. Omnis ergo

igitur ab hominē. magnū si corruptū pōt parvū si
pōt. neq; pōt bonū ē ē nō stulte atq; imperite pr
ficiunt. hoc s; corruptione cōsumit. nec ipsa
corruptionē inuenit nullā ubi possit subsis
te. esse.

Le phoc nullū ē qd dī malū si nul
lū. Sed bonū om̄i mālo carens īegrū
mū in ē malū uiciatū tūciosū bo
nū. nec nullū malū umq; pōt ēē ubi nē ullū
bonū. Inde res mira cōficit ut quia om̄is natū
māgnū ē natura bonā ē. nichil aliud uidet dici
cū natura uiciata ē natura mala ēē dicit. nisi
malū ēē qd bonū ē. nec malū ēē nō qd bonū est.
qm̄ om̄is natura bonā ē. nec res aliqua mala
est si res ipsi que mala ē natura n̄ esset. Non
pōt ēē malū n̄ si sit aliqd bonū. Qd cū dici ui
deat absurde. ēneatio tam̄ ratiocinationis bū
uidū īenitabilitat nos cōpellit hoc dicere. & carien
dū ē ne incidam̄ inullā pp̄hīcā sententiā ubi legit.
Vebis qd dicunt bonū malū. i malū bonū. qd dicunt
tenebras lucē. & lucē tenebras. qd dicunt dulce
amarū. & amarū dulce. tam̄ dñs ait. .xvi.
de male thesūrō cordis sui pfect mala. Quod
ē aut̄ malus hō n̄ malus natura. qd hō natura.
Lorrosi hō ē aliqd bonū ido qd natura ē. qd ē mal
hō n̄ malū bonū. Tam̄ cū duo ista discernim̄
venim̄ nec ido malū qua hō ē. nec ido bonū
qua inquisē. s; bonū qua hō. malū qd inquisē.
Quisq; ḡdiē malū ē hominē ēē aut̄ bonū ē inq
uiū ēē. īcīdit inullā pp̄hīcā sententiā. **V**ebis qd
dicunt bonū malū. i malū bonū. Opus enī di
culpat qd ē hō. ^{laudat} inuenit hominis qd ē iniquitas.
Om̄is itaq; natura etiā si uirtiosa ē inquantū na
tura ē bona ē. inquantū uirtiosa ē mala ē. Quia p̄t .xvii.
inhis contraria qd bona & mala uocant̄. illā dia
leticay regula deficit qui dicunt duo contraria

multa rei mulieb. nullus tamen simul eē denel-
sus illicius. nullus eē pot̄ simul eē dulcis.
arvis. nullū corp̄ simul. illū ruris. ita
tis ac pene in omnib̄ eēclarū. parit. qd̄ enī
eē nō possunt. Cū aut̄ bona sit. nullū am-
eē cītraria nō solū simul eē possit. malum in
bonis nisi ibonis eē nō possit. quānū bona sine ma-
eē possit. Pot̄ enī hōt angls eē in iust. Instus aut̄
nō pot̄ eē nō hōt angls. bonū qd̄ hōt angls. nullū qd̄
iniquus. Et hec dūo cītraria ita simul s. ut si bonū
nō eēt inq̄ malū eēt. pr̄sūs nēe malū eē pot̄uſſet.
quia nō solū ubi cīſteret s. unde oriret corruſio
nī haberet. nō eēt qd̄ corrūperet. qm̄ nīſ alia ad eēt
corrūptio qm̄ boni extīminatio. Ex bonis qm̄ ma-
la ortā s. nisi aliquib̄. nō erat unde oriret
ulla mala natura. Hā si eēt inquantū natura eēt
prefecto bonū eēt. iāitt icorruptibilis natura mag-
nū eēt bonū. aut̄ etiā natura corruptibilis nūl-
lom̄ eēt nō aliqd̄ bonū qd̄ corrūpendo posset ei no-
cere corruptio. Sed cū mala ex bonis ortā eē dicim̄
nō pot̄ hoc dñice ſententie reſtrigari que dicit.
aut̄ arbor bona fructus milos facere. nō pot̄ enī ſic
erat. ut colligi uua de spinis. quia nō pot̄ uua
nasci de spinis. ſ; ex bona tria aut̄ nasci ifspinis
uidem̄ posse. et eo in tamq̄m arbor mala fruct̄
bonos id ē opa bona nō pot̄ facere noluntas mala.
ſ; ex bona hominis natura oriri noluntas ibona
mala pot̄. Hec fuit pr̄sūs unde oriret primi
noluntas mala niſi ex angli. ibominis. natura
bona. Qd̄ ipſe dñſ ecclē loco ubi de arbore iffruc-
tib̄ loquebat̄ aptissime ostendit. Aut̄ enī. Aut̄
facite arbore bona iffructū eī bonū. aut̄ arbo-
re mala iffructū eī malū. ſatis admonens ex ar-
bore quidē bona milos. aut̄ ex mala bonos nasci
fructus nō posse. Ex ipſa. aut̄ tria cui loquebatur

6

...ibore orni posse uideti. Quae uita sunt. xx. quod
vle uenusti plane. et quae patuit rerū
ad felicitatē. Etiam causa magnū
temporū que abditissimus natū
occidit. unde tremor trisqua ui maru
numescant. apicis ruptis rursusq; msc ipsas re
sidant. recta huius modi. Si bonarū ymaliz
et causis noscē debem⁹. id attenti⁹ quatin⁹ cas
omini in hac uita errorib⁹ erumpnisc⁹ plenissi
mā ad sc̄lē errore herūpnas evadendas nosse
cedit. nullā felicitatē quippe tendendū ē u
nūdū quartū erūpna. nullo fillim⁹ errore. Nā
causē corporalū motū noscende nob̄ essent.
nullas magis esse quā nr̄e ualitudinis debem⁹.
Cū uī eis ignoratis medicos queram⁹ quis nūdēt
qd̄ d̄ secretis celi ytre nos latē quanta sit pa
cientia nesciendo. Quā uis errorē quanta
cūq; possim⁹ cura cauendū sit. n̄ solū imorib;
uerū cū minorib⁹ reb⁹ nec nisi ignorantia rerū
possit errari. n̄ tān̄ c̄sequens ut continuo et u
quisq; cū aliquid nescit. si q̄s q̄s se existime scire.
qd̄ nescit. p̄ q̄ ippe appbat falso qd̄ erroris. p̄
verūtān̄ in qua cūq; re quisq; erret int̄ plūmū
qā in una eadēq; re. n̄ nescienti sciens. et erāns. er
ranti recta ratione p̄ponit. Inducens aut̄ reb⁹.
idē cū iste sciat alia. et ille alia. et iste ualiora. et ille
minus utilia. et cūā maxia. quis n̄ meis que ille sat
et p̄ferat nesciem⁹. Sunt enī quedā que nescire
quā scire sit meli. Itē n̄ nullus errare p̄fuit ali
q̄ndo. s̄mua pedū. n̄uua moy. H̄i nob̄ ipsis acci
dit ut in qd̄ biuo fallerem⁹. et n̄ irem⁹ p̄ illū lo
eu ubi op̄ens transitū nr̄m donatistæ man⁹
armata subsederat. atq; n̄ factū ē ut ec quo
tendebam⁹ p̄deū circum uenirem⁹ cognisiq;

infideliſ ſed etiā nō fideculare m̄ enītāſe acq̄ iſt̄ q̄d
ageren̄. *Et* dicitur ad dñm. *Sic* erit uerū ſed tam
n̄ erranti pponere o. *Et* dicitur ad dñm. *Sic* erit uerū ſed tam
ſummu poeta loqueat̄. *Et* dicitur ad dñm. *Sic* erit uerū ſed tam
iſq̄d. ut perū. ut m̄ alius alius
bonus. qui n̄ ſolū nichil obneceſſo. etiā p
aliq̄d. Si diligenti c̄ſiderata ueritate cu
uid nichil ſit errare q̄m uerū putare q̄d fal
ſū ſit iſſili q̄d uerū. t certū habere pinceſ
n̄ certū peccato ſine falſū ſit ſine uerū. idq̄
tantū ſit in animo deforme atq; idecens.
Q̄d pulchriſ ſit atq; deceſſo eē ſentim̄t illo quan
do t iſſentiendo eē non n̄ pfecto pſicit. *Et*
ipſa ē muſera uita iſta qua uiuim̄. q̄ ei non
nūq̄m ut n̄ amittat̄ error ū necessari. abſit
ut talis ſit uita illa ubi ē anime nr̄e ipſa
ueritas uita. ubi nemo fallit fallit nemo hic
aut̄ fallunt homines atq; fallunt. muſero
reſq; ſe cu fallunt iſſentiendo. q̄m cu m̄ti entib
credendo fallunt. *Siq;* ad h̄ tam rationalis na
tura refugit falſitate. i quantū pot̄ deuittat
errore ut falli nobint etiā queq; amant fal
lere. Non enī q̄ ſibi m̄tit̄ uidet̄ errare ſ; alii
mactare i errorē credentē ſibi. n̄ ea quidē re
narrat q̄m m̄tiendo c̄tegit ſi non ut ipſe q̄d ne
rū ſit. ſ; in hoc fallit q̄d putat ſiuū ſibi n̄ ob
eō m̄ditū. cu maq̄ facienti q̄m patienti ſit
om̄e peccati. *Uerū* hic diſſicillima i laborioſi
orit̄ queſtio de qua iā grande libriū cu respon
dendi necessitas nos urgete absolute. utrū
ad officiū hominis iuſti ptingeat aliquando
m̄tari. *H* nulli enī eo uſq; pgre diuit̄ ut a pe
ierare i de reb addi cultū ptingentib ac de ip
ſa di natura falſū aliq̄d dicas nūq̄m bonū pūq;
op̄ eē c̄tendunt. Mibi aut̄ uidet̄ quidē omne

7

7
multū cōscitū est. si multū cōscitū est. si multū cōscitū est.
Corā dicitur illē
uoluntate men-
tē. qui atorē mītiendo
est. illē uerū nō est. quantū is qui uā uite
nō. nō fallere. qd de p̄mū. Nemo sāne mītiendū
nō. qd mītiendū. qd falsū qd putat uerū. qm
quantū ipso ē nō fallit ipse s; fallit. Itaq; mī-
tiendū s; aliquando temeritatis arguendū ē qd falsā
cautē credit ac pueris. potiū quā cōtrario
quantū ipso ē. Ille mītiendū qd dicit uerū qd putat
falsū. Quantū enī ad animū ei attinē. quia ille
qd sentit nō dīc. nō dīc uerū qm uis uerū iuenuat ē
qd dīc. nec ullom liber ē amīdatio. qd nesciens
uerū ore loquit. sciens autē uoluntate mītiatur.
Dēciderat itaq; reb' de quib' aliqd dicit s; sola
intentione dicentis. Melior ē qd falsū nesciens dīc
qm id uerū putat. qm mītiendi animū sciens
gēt. nesciens uerū ē qd dīc. Ille nāq; nō aliud
habet in uno ratiōne. hinc u. quale cīq;
pse ipsū sit qd ab eo dicit aliud tam clausū in
pectore aliud uelua p̄mptū ē. qd malū p̄pū
ē mītiensis. In ipsarū autē rerū cōsideratione que
dicunt tantū uitē ē quia in re qd fallat sine mī-
tiā. ut cū falli qm mītri mītri sit malū quantū
putinē ad hominis uoluntatē. tam longe sit to-
lerabilis in his que ad religionē s; se uincta mītri
qm ih̄s sine quoq; fide t̄ noticia ds colit. nō
pot. qd illustrē exemplis. Intueam̄ quale sit
fiḡspia dū mītiō nūnciat uiuere aliquē mor-
tuū. et ali dū fallit eredat xp̄m p̄ longa tempora
mortuū. Nonne illo mītri qm isto mītri fal-
li icōparabilit̄ p̄stat. multoq; minoris mali
ē illū errorē aliquē ducere. quā iustū ab aliq;
inducit. In quib'dā enī reb'magno i quib'dā paruo.

ipsū.

xxv.

colit falli. ut u.
plurib' a p̄ q̄ren
iuxdi iuxtagab

quā libet

xxvi

inquit nullo malo. et inquit bona etiam nullum
no fallim. **I**n regno malorum non habet
eredit qd adultam. nam non fallit
fallit qui falsum puerum puerit.
quas molestias temporales. quibus tam ad hibera si
delis patientia civerit eos usus bonum. velud si
qz bonum hominem putat qmalius est aliquid ab eo
patiat mali. Qui uero malum hominem ita bonum cre-
dit ut nichil ab eo mali patiat nullum non fallit.
nec ieu cadit illa pphica de testatio. Vebis qd dicit
bonum malum in malo bonum. De his enim rebus de qd
bonum est malum sed inde hominibus dictum est intelligi
endum est. unde qd adultum dicunt bonum recte ap-
quint illa pphica sententia. Vebis qd dicit bonum ic.
Qui uero ipsu hominem dic bonum quem putat castum
nescit adulterum. non in doctrina bonarum in malorum
rerum sed in occultis huminorū fallit mali uocans
hominem bonum in quo putat esse qd nondubitat eē
bonum. id dicens malum adulterum in bonum castum. sed
bē bonum dicere nesciendo adulterum eē castum. Lor-
ro si per errore qzq uadit impunitē sic super dixi
nob̄ in uniuere ctingisse. etiam bonum homini errore
est. Sed cum dico in quibus rebus nullo malo aliquem.
tū nullo bono etiā falli. non ipsu errore dico nul-
lū malū sed non nullū bonū sed malū quod uenit errando
id est ex ipso errore qd nō ueniat tū qd pueniat. **N**ā
ipse pse ipsu error. aut magnū in re magna aut
paruum in re parua. tam semper ē malum. Quis enī nō
errans negat malum eē appbare falsa pueris. aut ipbare
habere incertū p certis. aut certū p incertis. Sed
aliud ē putare malum hominem qmalius ē qd ē erro-
ris. id aliud ē ex hoc malo aliud malū nō pati si nō
noceat homo malus qui ē putat bonum. Itēq; aliud ē
putare ipsū uia quē nō ipsa. id aliud ē ex erroris
malo aliqd boni cest qui uelud ē ab iudiis malorum

hō ut hō
erit qd admir

uando.

in castū ec.

in uenit. t. bo
nū quo

era p falsis aut

Proinde quantū attinet ad corruptionē quę nē aggrauat animā. & utia
cū quibꝫ caro adūsū sp̄m occupisit. tē n̄ erit caro s; corpus. q̄a celestia corpora p̄
habent. p̄t qđ dictū ē caro & sanguis regnū dī n̄ possidebunt. Et tāquā expo
nens qđ dixerit. neq; corruptio inquit. incorruptionē possidet. Ed prius
dix̄ caro & sanguis. hoc p̄ ea dix̄ corruptio. & qđ pri regnū dī. hoc p̄teri
incorruptionē. Quantū aut̄ amet. ad substantiam etiā tē caro erit. p̄
qd̄ & post resurrectionē corp̄ xpi caro appellatiū est. S; idō ait ap̄ls. semi
natur corp̄ animale. surga corp̄ sp̄ale. quō tanta erit tunc cōcordia car-

nos ipsos patiamur inimicos; cii. Qui cūq; uero ab illa.

que sentiām. quād p̄p̄tū corporis capim' occurrit ^{not} p̄p̄tū sentiām. quād p̄tābit ap̄lī petrus ēē. quād se existimabat iusū uidere. repente de cluſt̄is rūnū liberat p̄ anglm̄. aut in p̄fis reb̄ cor̄poreis lene p̄tābit ēē qđ aspm̄ erat. aut dulce qđ amarū. aut bene olere qđ fetidū aut tonare cū redi transit. aut ēē hominē cū sit aliud. cū dno simillimi s̄ qđ igemini sepe ctingit. vnde at ille. Gratq; parentib; error. ^{ter} talia etiā peccata dicenda s̄. Hec questio nodo sissima que homines acutissimos academicos torsit. nō m̄ enodanda suscep̄ta ē. utrū aliqd debet sapien̄ appbare ne icidat ierrorē si pueris appbuerit falsi. cū om̄ia sic affirmant ut occulta sint ut incerti. Vnde tria c̄feci uolumina in inicio conuersio[n]is mee ne ipedūto nob̄ c̄t que tāqm̄ imbostio c̄tradiciebant. cūq; fuerat remouenda uiueniende despicio ueritatis que illorū uidet̄ argumentationib; roborari. Ap̄t illos q; error om̄is putatur ēē peccatū qđ uitari posse c̄tendunt nisi om̄is suspendat assensio. Errare q̄pp̄e dicunt ei q̄sq; assentit incertis. nichilq; certū ēē inuisib; hominū pp̄t ^{discreta} incerta similitudinē falsi. etiā si qđ uidet̄ forte sit uerū. acutissimus qđe s̄; un pudentissimus cfluctationib; disputant. Ap̄t nos aut̄ uist̄ ex fide uiuit. at si tollat̄ assensio. fides tollit̄. quia sine assensione nich̄ eredit̄. & st̄ uera q̄muis nūdeant̄. que n̄ credant̄ ad uitā beatā que n̄ n̄ et̄na ē n̄ pot̄ pueniri. Cū istis ū utrū loqui debeam̄ ignoro. qui n̄ solū uictu[m] in et̄nū s̄; in p̄sen̄ta se uiuere nesciunt. immo se nescire dicunt. q; nescire negare n̄ possunt. Neq; enī q̄sq; nescire

xviii.

si et nescientia
in uuentis. si ueritatem
caueat sibi uideret errorum cuiusq;
cui uerere. quoniam non potest qui non uire errare. Sic
nos uerere non solius uerū sed etiā certū est. ita uera &
certa sunt multa quibus non assentiri absit ut sapientia
potest quoniam demūta nominanda sit. In quibus autem
rebus nihil uirtus est ad capiendū regnum dei utrum
credant annū. tū utrum uera siue sint siue putent
an falsa. In his errare id est aliud palio puerorum non
arbitrandū est esse peccatum. aut si est minimū tamen le
uissimum esse. In ostremo qualecumque illud a quantū
cumque sit ad illam uia p̄tinet qui immo addidit. quia uia
fides est Christi que p̄ dilectionē operatur. Neque enim ab hac
uia deciuit die iugemini filius genitor p̄oren ille
ut error. hanc ab hac uia deciuit apostolus per
truis quando se existimabat uisum uidere. ali
ud palio p̄tabat. ut imaginib; corporis in quo
se esse putabat uera in quibus erant corpora uidimur
ceret. nisi ab illo angelus p̄ quem fuerat liberatus ab
cessit. hanc ab hac uia deciuit iacob patri
archa quando uiuentem filium abestius credebat
occisum. In his atque huiusmodi falsi testib; salua fide
que in dominum nobis est fallitur. Quia non relata que ad
illum nos ducit erramus. Qui errores etiam si peccata
non sint. tam in malis huius uite deputandi sunt. que
ita subiecta sunt uanitati. ut apparet hic falsa
pueris. respiciant uera p̄ falsis teneantur incertam
peccatis. Quoniam enim hec ab ea fide absunt p̄ quam
ad ueram certaque beatitudinem tendimus. ab ea
tam miseria non abs in qua adhuc sumus. Nullo
modo quippe falleretur in aliquo tamen animi et corporis
sensu. si uera illa atque perfecta felicitate fru
eremus. Porro autem id dicendum est omne mandatum

xxviii.

hoc
 sive illud uerū
 id qd animo gerit loquit uoluntate falle
 ndi. Et utiq; uba ppterā s̄t istituta n̄ pque
 homines se inuicem fallint. s; pque in alteri
 quisq; noticii cogitationes suas pferat. Verbis
 q; uti ad fallatiā non ad id ad qd s̄t istituta
 peccatiū ē. Hec idō putandū ē illū m̄dicū n̄
 ēē peccatiū. quia possum aliquando alicui p
 deē m̄tiendo. Possum etiā surando alicui p
 desse si paup cui palā datus sentit cōmodū.
 Id mes cui dātū tollit n̄ sentit incōmodū. nec
 idō tale furtū quisqm̄ dixerit n̄ ēē peccatiū.
 Possim et adulterando pdesse. si alicui mulieri
 ad hoc esentiat ut dicat se amando mortiu
 m̄ si iuxerit penitendo purgandi. nec idō
 peccatiū ēē negabit tale adulteriu. Si autē
 merito nob̄ placet castitas. qd offendituis ne
 ritas. ut ppter alienā utilitatē illa n̄ uoleat
 adulterando. et uiolet ista m̄tiendo. Plurimū
 quidē ab bonū pficiisse homines qn̄ nisi psl
 lute hominis m̄tiēnt n̄ ēē negandi. s; iacoz
 tali puentu merito laudat̄ t etiā tempora
 liū renumerat̄ beniuolentia n̄ fallacia. que ut
 ignoscat̄ satis ē. n̄ ut etiā p̄diceat̄ maxime in
 hereditatiis noui testam̄ti quib̄ dicit̄. Sit iore
 uro ēē. n̄n̄. qd enī ampli ē amulo ē. Ppter qd ma
 lu q̄a subsipe in hac mortalitate n̄ definiat̄. etiā
 ipso coheredē xp̄i dicunt. Dimitte nob̄ debita. n.
His itaq; phui breuitatis necessitate tractati
 qm̄ cause cognoscendē s̄ rerū bonarū et malarū
 quantū satis ē que pducit nos ad regnum.
 ubi erit uita sine moſte. sine errore ueritā.

s̄qua n̄ ad hoc
 ei oſemiat̄ ap
 pareat aman
 do moritura

xxv.

xxx.

xxxii.

bemus rerū q̄d̄ p̄t̄ s̄c̄m̄ d̄c̄m̄ d̄c̄m̄
nec ēē nū̄ bonit̄. q̄d̄ p̄t̄ s̄c̄m̄ d̄c̄m̄ d̄c̄m̄
li bono deficiente n̄ m̄ iuitabili uoluntate
prī angli p̄ ea bonit̄. hoc primū ē creature
rationalis malū idē primatio boni. Deinde
iā etiā nolentib̄ sub iuitauit ignorantia rerū
agendarū t̄ c̄cupiscentia naciarū quib̄ comites
tibis sub iſerī error & dolor. que dno mila q̄n
do imminentia sentiunt̄ ea fugitatis animi
mot̄ uocat̄ metus. Lorro animi cū adipiscitur
c̄cupita q̄muis p̄nitiosa t̄ inanua q̄m id errore
insentit t̄ delectatione morbida uincit. t̄ na
na etiā leticia uentilit̄. ex his morboz n̄uber
tatis h̄; indigentie fontib̄ om̄is miseria nature
rationalis emanat. Que tam̄ natura ī malissū
iſ n̄ potuit amittere beatitudinis appetitū.
Ierū hec cōmūnia mala s̄ t̄ hominū t̄ anglor̄
p̄ sua malitia iusticiā dñi dāpnatoz. s̄; homo
habet̄ penā p̄ priā p̄ peccatis. qui etiā morte cor
poris punitus ē. Mortis quippe suppliū ei
ds cōminat̄ fuerat si peccaret. sic enī munera
libero arbitrio ut tam̄ regeret impio. terret̄
exitio. atq; in paraclisi felicitate tamq̄m in
umbra uite. unde iusticia custodita ī melio
ra c̄seenderet collocauit. hic p̄ peccatiū exul ef
fect̄ ē. stirpēq; suā quā peccando inse timq̄m
in iudice inciavit. pena i mortis t̄ dāpnatiois
obstrixit. ut quicq; pli ex illo t̄ simul dāpna
ta c̄iuige p̄ qua peccauerat p̄ carnalē c̄cupiscentiā
in qua inobedientiē similis retributā ē nas
ceret̄ traheret̄ originale peccatiū quo traherez̄
p̄ errores & dolores diuīsos ad illud extremū sup
pliciū cū desertorib̄ anglis uictorib̄ ipossesto
rib̄ t̄ c̄sortib̄ suis sine fine. Si ē punū hominē

tanquā
xxxiii.

xxxiii.

44

per eum ut in mundo a peccati superbia
et in omni hominum clero et populo omnes peccaverint.
Mundus ipse appellatur ab aliis apud mundum gen' hu-
manum. ita gressus habuimus peccatum in malis t' et nauol .xxxv.
uebat. inde malis imula precipitabat totum generis hu-
mani massam dampnata. iaduincta partem eorum que pec-
cerunt angloz. huius erat impie desertonis
dignissimas penas. ad irum quippe di perire iusti.
queque eccl' et domita corporis faciunt li-
bent' mali. et queque manifestis aptisq; penis patiu-
ntur iniusti. non sine creatoris desidente bonitate.
et malis anglis uitam ministrare iniusteque poten-
tia. que sub ministratio si auferat interibunt.
et generatio hominum qui uis de pagina uicata
d' ipsa itaq; nascentium formare semina et animare
ordinare membra plororum uarietates per temporum spa-
tra. uegetare sensus. alimeta donare. Neeli eni-
m iudicauit de malis benefacere. quia mala esse nul-
la punitere; si q' de imeli hominum reformatio-
ne nullam prorsus esse uoluisset. sic impie nulla est an-
glos. Nonne merito fieret ut natu' que d'm de-
seruit que preceptum sui creatoris faciliter custodire me
possi sua male utens potestate calcauit atq; trans-
gressa est. que inse sui creatoris imaginem ab ei lumi-
ne etumacit uisa violauit. que salubre seruitu-
te ab ei legibus male libo abrumpit arbitrio. uniusa
metum desereretur ab eo. et suo merito pena pen-
deret sepiu' . Ille itaq; ficeret si tantum noster
non etiam misericors esset. suaque idebitam mihi multo
evidenter in dignorum poti liberatione monstraret.
Anglis galibus impia superbia deserentibus dm et
in hanc huius aeris maius caliginem de supra celestis
habitacione deiectis. residuus numerus angloz
incerta beatitudine cum deo et scitate permanuit.

successione pietatis et misericordie. Successio
 beret addebitas per suam pietatem. facili
 tatis impietas elato & ipsa cu[m] eis datione p[re]stra
 ta. ceteri p[er]ia obedientia domini coherer[unt]. accipientes
 etiam qd illi non habuer[unt] certam scientiam qua essent
 desira sempiterna inquam casu[um] stabilitate sec
 ura. placuit itaque unius statis creatori ac mod
 eratori deo. ut quoniam nostra multitudo anglorum dominum
 deserendo pierat. ea que pierat ipse viva predicatione
 one remaneret. que aut cu[m] domino illa deserente p[ro]p[ter]e
 sisterat. desira certissime cognita semper futura
 felicitate gauderet. illa uero creatura rationalis
 que in hominibus erat quoniam peccatis atque suppliciis
 originalibus & propriis tota pierat. rei parte reparata
 qd anglice societati ruina illa diabolica ini
 nuerat suppleretur. hoc enim promissum est resurgentibus
Iscis qd erunt equales angelis dei. De Celesti iherusalem.
 illa superna iherusalem matrem nostram ciuitas dei nullacuius
 siue numerositate fraudabitur. aut uberiori etiam
 copia fortasse regnabit. Neque enim numerum uit
 scorum hominum aut inmundorum demonium inquam locum
 succedentes filii sancte matris que sterilis appareb
 at intus in ea pace de qua illi ceciderunt sine ullo
 temporis timore permanebant. sed illos ciuium numeros
 siue quoniam siue quoniam futurum est. in repletione ei artifi
 cis que vocat ea que non sunt tamquam ea que sunt. atque in
 misura & numero & pondere cuncta disposita
Iherum hec pars humani generis cui liberationem d[omi]n[u]m
 regnumque per misericordiam genitum. numquid meritum opum
 suorum reparari potest. Absit. Quid enim boni opari
 potest predictum non quando fuerit apuditione libatur. Num
 quid libero voluntati arbitrio absit. De libero arbitrio

I ambo arbitrio. uictore peccato amissi ē liberū
xxxviii

12
nō libero peccaret
omo arbitrio. uictore peccato amissi ē liberū
arbitrii. Nāc enī quis deinde ē hui seruus ad ^{hunc}
dictus ē. Leti quib⁹ apli ē ista sententia. Quē
enī uera sit. qualis queso p̄t̄ etiā seruus adducti
libertas. nūi quando. cū peccare delectat. libe
ralit̄ enī seruit̄ q̄sin dūm voluntatē libert̄ fac.
ac p̄ hoc ad seruandū libet̄ ē q̄ peccati seruus.
Qnde i ad seruandū libet̄ n̄ erit nisi ap̄ec
cato libet̄ astic⁹ ceperit ē seruus. Ipsiā
ē uera libertas p̄p̄t̄ recte faciendi licentia. simul & p̄iaser
had bene faciendū ista libertas unde ert̄ ho ^{ut p̄ p̄ capio}
meni adducto nūi redimiat cui uox illa est. ^{b edentia.}
Si uos fili⁹ liberauit̄. t̄t̄ uero liberi eritis. Qd an
te qm̄ in homine fieri icipiat̄. qm̄ quisqm̄ de
libto arbitrio ibono glet̄ ope. qn̄ dū ē liber ad
op̄am bonū. nūi se uana supbia iſlat̄ extol
lit̄. qm̄ obibat̄ apls dicens. Grā dū saluū facti
estis p̄ fidem. Ut homo fidē habeat adō.

Et de ipsā sibi siltē fidē sic arrogarent ut n̄. xxxix.
Intelligerent̄ diuinit̄ ēē datā sic idē apls alio
loco se dū ut fidelis ēēt̄ c̄secutū miām. bio qq;
adiuinx̄ iact̄. Et hoc n̄ ex nob̄ s; donū dīē. n̄ ex
pib⁹ neforte q̄ extollat̄. me putarent̄ fidelib⁹
bona op̄a sili futura rursus abiecat. Ipsi
enī sum̄ signū creati in xp̄o ihu iopib⁹ bonis que
pp̄parauit̄ dīs ut illis abulem̄. Tēq̄ efficiū uere
liberi cū dīs nos singit̄ idē fōmat̄ icreat̄. n̄ ut ho
mines quos iā fec̄ s; ut boni homines sim̄. qd n̄ ē gā
sua fecit ut sim̄ in xp̄o noua creature sedim qd
dictū ē. Cor mundū creā me dīs, neq; cor ei⁹ quantū

Ne quid de opib[us] ad naturam cordis h[ab]entur in transierat. Qd p[ro]p[ter]i uelle ad o[ste]r.
 ipso glo[ri]a lib[er]tate
 so i[nt]eriu[er]at meritū. Et si uita nostra
 mūn[us] bene op[er]andi ap[er]tū libertas audiuit eum de q[ui] p[ro]conē dicentiē. Is ē enī q[uod] op[er]ātū in uob[is] uelle ope
 rari p[ro] bona uoluntate. I alio loco. Ig[ue] nō uolentis
 neq[ue] currentis; miserantis ē dī. cū p[ro]cul dubio si
 homo ē etatis ē ut ratione itat non possit cre
 dere. sperare. diligere. nisi uelit. nec p[ro]uenire ad
 palma sup[er]ne uocatio[n]is dī nisi uoluntate cur
 rebit. Quoniam nō uolentis neq[ue] currentis nisi quia
 ipsa uoluntas sic scriptū ē ad nō p[ar]pat. Alioquin
 si p[ro]pt[er]ea dictū ē nō uolentis neq[ue] currentis; miser
 antis ē dī. quia ex utroq[ue] sit. id est ex uoluntate
 hominis imū dī. Non suffic[et] sola mūa dī si nō
 sit etiā uoluntas hominis. Ac p[ro]ph[et]ae si recte dictū
 ē nō uolentis neq[ue] currentis; miserantis ē dī. q[uod] a
 id uoluntas hominis sola nō implet. cur nō ex p[ro]p[ter]ea
 recte dī. sū ē nō misericordia s[ed] dī nō uolentis ē
 ne apto aptissime tradicat. restat ut p[ro]pt[er]ea
 recte dictū intelligat nō uolentis neq[ue] currentis;
 miserantis ē dī ut totū detur dō. qui hominis
 uoluntatē bonā i[nt]erparat adiuuandā et adiu
 uat preparatam. Qd arbitriū uoluntas adō sit.
Precedit enī bona uoluntatē hominis multa dī
 dona s[ed] nō omnia. Que autē nō p[re]cedit ipsa in eī ipsa
 ē. Hā utrūq[ue] legit̄ in sc̄is eloquīs. et mūa ei p[ro]ueniat
 me i[nt]ub sequat̄ me. uolentē p[ro]uenit ut uelit. uo
 lentē subseq[ue]t̄ ne frustra uelit. Cur g[ra]uibus p[ro]ni
 micis nr̄is utiq[ue] uolentib[us] pie uiuere orare. nisi
 ut dīs operāt̄ uelle. Itēq[ue] Cur admonem̄ petere
 ut accipiam̄ nisi ut ab illo fiat qd uolum̄ aq[ue]
 factū ē ut uelim̄. Oram̄ g[ra]uimicis nr̄is ut mū ei

us sic dictū acci
 piām̄. nō uolentis
 neq[ue] currentis sed
 miserantis ē dī.
 cinquā d[icit]ur.

recte dī nō mu
 serantis dī suo
 i[n]t[er]ius ē hominis.
 quia id mā dī
 ta nō implet. p[or]
 ro si uoluntas p[ro]ia
 mas ducet aude
 bit miserantis dī
 uolentis hominis.
 ne apto 7 c.

suorum et officiorum nostrorum. Nam ut propositum

adseremus nos. Qd' ab ira grā dī liberamur.

Tunc filii ire ac qui ira est. Qm̄ os dies nūi dese

cēr iūia tua defecim̄. De qua uī dic̄ iob. homo enī
nāt de muliere breui utte ipse plen̄ ire. Idūs ihc x.

Qui credit ifiliū habet uita eterna qui aut n̄ credit
ifiliū n̄ habet uita. si ira dī manæ sup eū. n̄ ait
ueniat s; manæ. Cū hac q̄ppe om̄is homo nascit̄.

Ap̄ qd' dic̄ apls. Tuum̄ enī mo' aliq̄ndo natura si
li ire sic recē. In hac ira eū cēnt homines p̄ ori
ginale peccatū tanto grā i p̄nitiosi quanto
maiora t̄ plura iñ sup addider. necessari' erat me
diator q̄bāc irā sacrificii singularis cui erant
umbre om̄a sacrificia legis i phar oblatione pla
caret. Inde dic̄ apls. Si enim eū inimici essem̄ recē
ciliati dō sum̄ p̄ mortē filii ei. multo muq̄ recēili
ati nē iñquine ei salvi erim̄ ab ira p̄ ipsū. brādi
dic̄. exēsudine locutionis. Cū q̄ d̄s irascer dicit̄.
n̄ ei significat̄ p̄ turbatio qualis ē in animo iras
centis hominis. si ex humanis motib translato
vocabulo vindicta ei que n̄ nisi iusta ē ire nom̄
acepit. De uirginitate sc̄e marie Quod q̄ p̄ me
diatore recēliam̄ dō raccipim̄ sp̄m sc̄m ut ex in
imicis efficiam̄ filiū. q̄t q̄t enī sp̄u dī agunt̄. hū
filius dī. Hec ē enī grā dī p̄ ihm xp̄m. De q̄ media
tore longū ē ut q̄ta dignū ē de uirginitate tan
ta dicant̄. q̄m uis ab homine dici digna n̄ possit.

Quis enī hoc solū c̄gruent̄ explicet ubi qd' ubū caro
factū ē t̄ habitauit in ob ut crederem̄ idī patris
om̄ptis uniciū filiū natiū de sp̄u sc̄e i maria uir
gine. Ita q̄ppe ubū caro factū ē adiunctate car
ne suscep̄ta. n̄ i carne diuinitate mutata. Car
nē hic porro hominē debem̄ accipe aparte totū

1.
hoc
ciliator

Significare locutione isto dicitur, in reponib.
legi in statu iudiciorum
iulia felicem
hanc omni nexo
nō qualis de utroq; seru nascit p̄cipientia ca-
nis cū obligatiōne delicti. cuius reat regenerati-
onē diluitur. s; quale de uirgine nasci oportebat
quē fides matris n̄libido c̄cepereat. Id si t̄ p̄nascen-
tē corrūperet ei integritas. n̄ iā ille de uirgine nas-
ceret cūq; falso qd ab sit n̄tū de maria uirgine
tota c̄siteret ecclia. que unitas ei matrē cotidie
parit m̄bra ei. purgo ē. Lege si placet de uirgini-
tate sc̄e marij m̄cas lītas quas ad illas remu-
rū nomine uolusianū misi. Qd xpc fili di hominis

xl iii.
1.
Proinde xpc ihc di fili ē et dī ibomo. dī ante sit.
Pomū sculā. homo in iō se. vñ q dī ubū. bōmū
iunctate p̄sonē accessit ubo anima rationalis &
caro. Quo circa inquantū dī ē. ipse & pat̄ unū sunt.
inquantū homo ē. pat̄ maior illo ē. Cū enī esset
unū dī fili n̄ q̄ā s; natura ut eēt etiā plenus q̄ā.
factus ē hominis filius. idem ipse utrūq; exutq;
unū xpc. quia enī informa dī eēt n̄ rapinā ar-
bitratus ē eē se equale dō. qd natura erat. id ē
equalis dō in natura. exinanuit aut̄ se formā
serui accipiens. n̄ amittens t̄ minuens formā
dī. aop hoc minor ē fact̄. & mansit equalis. utrūq;
unus sic dictū ē. s; aliud pp̄t ubū. aliud pp̄t ho-
minē. Ipt̄ ubū pat̄ri equalis. pp̄t hominē mi-
nor unus dī fili. dī sine initio. homo accepto
initio dī n̄r ibo xpc. Hic omnino grandit. xl iii.
evidenter grā dī cōndat. Quid enī natura hu-
mana ibomine xpo meruit. ut iunctate p̄so-
ne inuici dī filii singularit̄ eēt assūpta. que
bona uoluntas & boni p̄positi studiū. ne bona
cui

ideq; homi fili n̄
duo filii dī dī
homos; un dī fili.

mēre
 ad
 t cū dō iste ho
 mo una fieri
 psona.
 und cepit ēē qm̄ dī fili. unicus. pp̄t dī ubū.
 qd illo suscep̄to caro factū ē itaq. ds. Itaqē admo
 dū ē una psona quidibz homīnīs. anima scilicet
 rationalis & caro. ita sit xp̄o una psona. dsūbū
 i homo. Inde nature humanae tanta ḡtā nullis
 pcedentibz meritis fine dubitatione gratuta.
 n̄q̄a magna hic & sola dī grā felicit̄ & sobrie ēsid fidelit̄
 erantibz euident̄ ostendit. ut intelligant hoīes
 peandē grām se iustificari a peccatis. p quā fac
 tū ē ut homo xp̄e nullū possit habere peccatū.
Sic rei matrē angls salutarunt. Ave inqt grā ple
 na. & paulo p. Iamenisti ait grām ap̄ dī. & hec
 quide grā plena iuenisse grām dī ut dī suu.
 immo dī omīnū mat̄ eēt. De ipso aut̄ xp̄o iohs
 englista ut. Verbū caro factū ē & habitauit inob.
 & uidim̄. g. e. g. q. u. a. Plenū grā queritate. Qd aut̄
 ubū caro factū ē. hoc ē plenū grā & qd ait q̄lām
 unigeniti a patre. hoc ē plenū ueritate. Veritas
 q̄ppe ipsa unigenit̄ dī fili. n̄ grā s; natura. grā
 suscep̄t hominē. tanta unitate psonę. ut idē
 ipse eēt & hominis filius. Qd xp̄e ex sp̄u sc̄o n̄it̄ fit.
Idem n̄q; ihc xp̄e filius dī unigenit̄. idē unic
 dīs nr̄. nat̄ ē de sp̄u sc̄o & maria uirgine. itaq;
 sp̄s sc̄os donū dī ē. qd qdē & ipse equalē ē donanti.
 qd dī ē. etiā sp̄s sc̄os. patre filioq; n̄ minor. Et
 hoc qd de sp̄u sc̄o ē sed dī hominē natuital
 xp̄i. quid aliud quā ipsa grā demonstrat. Cu . xlvi.
 enī uirgo quesuisse ab anglo. qm̄ fieret qd ei un
 ciabat. quandoq; de uirū n̄ cognoscet. Respondit
 anglo. Sp̄s sc̄s sup̄uenia. uirū altissimi ob. t.

Idee. Et ecce nascit se in dñi uerbi deo. ¶ cū iō
qui responsum. Hoc
tuū. qd enī ī ea natū ē ex spū scō ē. idē qd tu di-
lio uirgo suspicaris de spū scō ē. Num qd tam ido-
dictari sum. patrē hominis xpī ēē spīm scīm.

¶ Et dī patē ubū genuerit. r spīs scīs hominē. ex qua
utraq; substantia xpī unius ēēt. r dī patrī filī
scīm ubū. r spīs scīs filī. scīm hominē. qd enī spīs
scīs tamquā patē de ei matre uirgine genuisset.
quis hoc dicere uidebit. Nec opus ē ostendere
disputando quanta alia sequuntur absurdā. cū
hoc ita sit absurdū ut nulle fideles aures idui-
leant sustinere Qd caro n̄ sit nata s; facta in filio

Pro inde sic cōsitemus dñm nr̄m uoluntate patris.
ibim xpīm. qui de dō dī. homo autē natus ē de spū
scō r maria uirgine. utraq; substantia. diuina sci-
lice r humana. fili ēū nūc dī patrī omptis. de quo
poedit spīs scīs. Quom̄ q̄ dicim̄ xpīm natū de spū
scō. si n̄ cū genuit spīs scīs. An quia fec̄ eū. Qm̄ dñs
nr̄ ibe xpē inquantū dīs ē omīa pīpsū facta s. in
quantū homo ē r ipse fact̄ ē. sic dī aplīs. Eadusē
ei ex semine dauid scīm carnē. Sed cū illā psonā
qm̄ uirgo cēpit r peperit quāuis ad solī psonā
filii p̄tinentē tota trinitas fecerit. Neq; enī se
parabilia s̄ opa t̄nūtatis. cur mea facienda solus
spīs scīs nominat̄ ē. An qm̄ unius opa t̄nūtatis intelligū
Ita uerū ē r exemplis doceri pot̄. Sed n̄ ē in hōc di-
ctius immorandū. Illud em̄ mouē qm̄ dictū sit
nat̄ ex spū scō. cū fili nullo m̄ sit spīs scīs. Neq; enī
quia mundū istū fec̄ dī. cū fas ē dici filiū dī.
aut̄ natū de dō. s; factū t̄ creatū. t̄ c̄ditū. t̄ in-

45

autem de patre et de filio ut capucare difficile;
nihil dubio quodque nascie de illo ut de patre. sic autem
de illa ut de matre natu est. Non quod cedendu est ut quod
quod de aliqua re nascitur. et unius eiusdem rei filium esse non
cupandu. Ut eni omittant aliter de homine nasci si
lum. aliter capillu aliter peduculu. quo nullus est fi- xl viii.
lius. Et quod hec omittant quod tantu rei deformiter
comparantur. certe quod nascuntur ex aqua et spiritu secundum naturam
aque filios esse dixerit quod spiritus sibi plane dicunt filium
di patris et matris ecclesie. sic quod natus est filius dicitur
de spiritu secundo non spiritu sancto. Nam illud quod decapillo dicitur
et de ceteris ad hoc tantu ualere ut admoneantur
omnes quod dealiquod nascitur filium ei de quo nascitur posse
dici. Sic non omnes quod dicunt illicius filium est sequentis est
ut de illo nati esse dicantur. sic sed quod adoptantur. Dic
unit etiam filiu gehenne non ex illa nati sunt illa propa-
gata. sic filiu regni preparantur in regnum. Cum itaq; de xl viii.
aliquod nascitur aliquod etiam non eorum ut sit filius. nec rursus
omnis quod dicitur filius de illo est natus de quo dicitur filius. Ita se-
tio modus est quod natus est a christo de spiritu secundo maria ux-
q; que sic filius insinuat nobis gratia dei. quod homo nul-
lis precedentibus meritis in ipso exordio nature sue
quo est cepitur. ubi de copula ret in tantu personae
unitate. ut inde esset filius dei quod filius hominis. et filius
hominis quod filius dei. Ad sic innature humanae suis
ceptione fieret quodam ipsa gratia illi homini na-
turalis que nullum peccatum posse admittere.
que gratia propria fuerat per spiritum sanctum significanda.
quia ipse propter sic est. ut dicatur etiam donum dei.
Inde sufficient loqui sitam id fieri potest ual-
de plura disputationis est. Quod a christo peccatum factum sit.

Nec in nobis dicitur carnalis decupatio nisi famam
di q[uod] uinitate p[ro]ficiatur. Et hanc uin-
tundat atq[ue] certe quid nullū peccatū ipse
- itens. tam p[er] similitudinem carnis peccati q[ui]
uenerat dictus ē ipse peccatū sacrificandus ad
diluenda peccata. In ueniē q[uod] ipse legē peccata no-
tebant sacrificia p[ro]peccatis. qd nō est iste cuius.
umbrae erant illa factū ē. Hinc ap[osto]l[u]s enī duxisse
obsecranti p[er] xp̄m recēliari dō. cūtinuo subiunxit
atq[ue] ait. eū q[uod] nō uenerat peccatū p[ro]nōbis factū ē
peccatū. fecit ut nos simū iusticia diu in illo. Non
aut ut inmeritacib[us] codicib[us] legē. Is q[uod] nō uenerat
peccatū p[ro]nōb[us] peccatū fecit. tamq[ue] p[ro]nōbis ip-
se xp̄e peccauerit. Sed dixit eū qui nō uenerat
peccatū p[ro]nōb[us] peccatū factus ē. id ē xp̄e ds cui re
ciliandi sum. hoc ē sacrificium p[ro]peccatis. p[er] qd rec-
iluri ualeam. Ipse q[uod] peccatū iit nos iusticia nō
nra s; di. nec innobis s; in ipso. siē ipse peccatū
nō suū s; nr̄m. nec in se s; innob[us] ēstitutū simu-
litudine carnis peccati in qua crucifixū ē dem-
onstravit. qm̄ peccatū nō uenerat ita qdām p[er]-
caū moreget dū morit[ur] carni in qua erat si-
multudo peccati. et cū scdm ueritate peccati
nūqm̄ ipse uixisse nr̄m ex morte ueteri q[uod]
ip[er] peccato mortuifueram ei resuuisse tē uita
nouā sue resurrectionis signaret. Ipsiū ē qd
innob[us] celebrat magnū baptismatis sacramētū.
ut queūq[ue] adistā p[re]tinent grām moriant[ur] pecca-
to siē ipse peccato mortuus dicit. q[uod] mortuus
ē carni hoc ē peccati similitudim uuant al-
lauacero renescendo. siē ipse a sepulcro resurgen-
do. qm̄ libet corporis etatē gerant. Qd cū peccato nasci
mūr.

Amen. Et inueniens nomen eis ad doceundam eis. L. i.
 Quocunq; male uerendo addiderit ad illud qd
 nascendo traxerit; si id est cuā ipsi mori peccato ple
 rūq; dicuntur. cū penitentia dubio n̄ unius si multus pecc
 atus omnibꝫ moriantur. Quocunq; etiā p̄p̄ cōmiser
 t cogitatione t locutione t ope. qd p̄ singula
 rē numerū pluralis numer⁹ significari solet. sic
 aut ille. Tertius. armato milite cōplicet. qmuis enī
 multis militibꝫ fecerit. Et inris latus legit. Ora
 qd addūm ut auferat a nob̄ serpente. n̄ acc ser
 pentes qd patiebat ppls ut hoc diceret. n̄ inume
 rata talia. Cū u illud unū originale plurali
 numero significat. quando dicām ī remissionē
 peccatorū illa ē cōtraria locutio. qua p̄ pluralē
 significat numer⁹ singularis. sic in englio mos
 tuo berode dictū ē. Mortui enī s̄ qui quere
 bant animā pueri. n̄ dictū ē mortuise. Et in
 exodo. Ecceſ inq̄t sibi dōs aureos. cū unū uiculū
 fecerint tantū. de qdixerit. hū s̄ dirūtū isrl̄ qui
 eduxerit te de t̄ra egypti. p̄ bioplurale p̄ nume
 rū singulare significantes. Qd peccatū generalit̄
Quānus et in illo uno peccato qd expositum sit. L. ii.
 Quānū hominē itrauit ī mundū. et om̄s homi
 nes p̄transiit. ppter qd etiā parvuli baptizant̄
 possunt intelligi plura peccata. si unū ipsū in
 sua qd singula m̄bra diuidat̄. Nā et supbia ē
 illie. quia homo ī sua potius qm̄ idē potestate
 dilexit. Et sacrilegū. qd dō n̄ ereditat̄. Et
 homicidū. quia se p̄cipita uit ī mortē. Et for
 nicatio spiritualis. qd īTEGRITAS n̄tis humanae
 serpentina suafione corrupta ē. Et furtum.

ad
 baptizari par
 uulos nec dīm
 ī remissionē pec
 cati

potest. Parentumque iuris obligatio
primorum hominum sicut etiam suorum de quibus natura non im-
bilitate dicitur. Illa igitur diuina sententia reddita pec-
cata patrum in filios. Lenet eos utique ante quam per gene-
rationem ad nouum testamentum incipiat pertinere. quod
testamentum prophetarum labat peccati non accepturos filios
peccata patrum suorum. nec utrum futuram iniuriam pa-
rabolam ita. Latres manducaverunt unum acerbam iden-
tes filiorum ob stupuerunt. Ideo enim quodcumque renasceretur ut soluat
in eo quodcumque peccatum est cumque nascitur. Nam peccata que
male agendo pro causa committuntur possunt et penitendo
salvare. si enim etiam per baptismum fieri uidemus. Ac per hoc
non est instituta regeneratio. nisi quia virtuosa est gene-
ratio. usque ad hunc ut etiam de legitimo matrimonio
pereatus dicitur. In iniquitatibus ceperit me matrem mea.
et in peccatis me aluit. Neque enim hic dixi in iniquitate
sed in peccato. cum et hoc recte dici possemus. sed iniquitates
et peccata dicere maluit. quia etiam in illo uno quod
in omniis hominibus pertransiit. atque tam magnum est ut ex
eo mutaretur et culeretur in necessitate mortis
humana natura. reppuimus plura peccata sic
super disserui. talia parentum. que et si ita non possint
mutare naturam. reatu tam obligant filios. non
gratuita gratia diuina minima subueniat. Sed de
peccatis aliisque parentum quibus ab ipso a deo usque ad
patrem suum per generatores suis quodcumque succedit.
non in merito disceptari potest. utrum omnium malis ac
ribus et multiplicatis delictis originalibus quodcumque nascitur
implicetur. ut tanto per quanto postea quisque nascitur.
nuper propter deum omninet quia ira sua quando aperge-
rator vulnus non extendit ut terrena miseratione mi-
tatione miserationis suae.

teria - quartia
ratione depec-
catis eorum postea

statim suum somnium habuisse. quod
tunc dicitur. ut nomen eius inveniretur. et
namo ge
etiam amon a parentū suo
inalit̄ peccata et ranere. et penas peis debitas
penidore. An ad aliud aliqd de retanta in scriptis
scīs diligenti p̄scrutatis atq; tractatis uileat t̄ non
ualeat repp̄irē temere. affirmare n̄ iudco. Iud
tam̄ unū peccatiū qdā magnū in loco rhabite
ante felicitatis amissiū ē. ut unio hominie ori
ginalit̄ atq; ut ita dixerī radiciliter totū gen
humanū dñpnaret. n̄ soluit̄ atq; diluit̄
nisi punū mediattore dī r̄ hominū. hominē
xp̄m̄ ihm̄ q̄ solus ea potuit nasci ut opus ei n̄
esset renasci. DE ADOVEHTY. et ceteri.

Iamū qđ de xp̄o ēsitemū futurū qm̄ de celo uen-
turis ē. uiuos iudicaturis ac mortuis. qn̄ p-
tinet adiutā nrām que hic gerit. q̄ nec ireb̄ gestis
elē ē. s; iſinē idē gerendis ad hoc ptinet qđ apl̄s
secutus adiunxit. Iū xp̄c appaſruerit uitauī-
tē zuos apparebitis cū illo īgl̄a. Duob̄ aut̄ modis
accipi pot. qđ uiuos ac mortuos iudicabit. siue
uit uiuos intelligam̄ q̄s hic n̄dū mortuos. s; ad
hic iusta carne uiuentes uenturis ē meus
aduentu. Mortuos aut̄ q̄ de corpore priqm̄ ue-
nit exierunt t exturi s; siue uiuos iustos.
mortuos aut̄ iustos. qm̄ uisti qq;
iudicabunt. Aliqñdo enī uiditiū di-
ponit̄ in malo. ut ē illud. Quia ut̄ male eger̄.
in resurrectione iudicii. Aliqñdo cibono. ut
ē illud. Nō inoīē tuo saliuū me fac. tu uirtute
tua iudica me. T uiditiū q̄ppe dī sit ipsa bo-
nae malorumq; discretio. ut liberandi a malo n̄
p̄dendis cū malis. boni. adderetur segregant̄.

Cum Qd sp̄ sc̄ s̄ minor sit utraq;
 filio dī unico.
 confessionis p̄tinet dixerit m̄. adiungam' ut
 nos credere ip̄m sc̄m. ut illa trinitas impletum
 que dī ē. Deinde sc̄ū cōmemorat̄ eccl̄ia. unde dat̄
 intelligi irrationalē creaturā adierā liberā p̄
 tinētē p̄ cōmemorationē creatoris idē sūme tri
 nitatis subdendā. qm̄ qcqd de homine ap̄o dictū
 ē. ad unitatē p̄sonē unigeniti p̄tinē. Eccl̄ia itaq;
 confessionis ordo poscebat ut initati subiungere
 tur eccl̄ia. tamq; m̄ habitatori dom̄ sua. idō tem
 plū sūmū. et editori auctas sua que tota hic acce
 piendi ē. n̄ solū ex parte que p̄grynat̄ int̄q; aso
 lis ortu usq; ad occasū laudans nom̄ dñi. ip̄ cap
 tuitatē uetus statis cantans canticū nouū ue
 rū etiā que icelis s̄p̄ exq; edita ē edidit dō. nec
 ullū malū sui casus excepta ē. Nec iſeis anglis be
 atā p̄fūt̄. et sue parti p̄grynant̄ sic oportet
 optūlat̄. quia utraq; una erit esortio eternit
 atis. et n̄c una ē iuinculo caritatis. que tota est
 iſtutā ad colendū dī. Inde nec tota nec ul
 la pars ei uult se p̄coli p̄dō. nec cuiq; ē dī p̄
 tinenti ad tēplū dī qd edificat̄ ex diis q̄s facit
 n̄fact̄ dī. ac p̄ hoc sp̄ sc̄ si creatura n̄ creator ēt̄.
 p̄fecto creatura rationalis ēt̄. Ip̄sa est enī sūma
 creatura. n̄ idō in regula fidi n̄ p̄poneret̄ ante
 eccl̄ia. q̄a cōipse ad eccl̄ia p̄tinet̄. illa ei parte
 que icelis ē. nec haberet templū s̄; etiā ip̄se tēplū
 ēt̄. Templū aut̄ habet̄. deq; dīc ap̄l̄. H̄esecū q̄a cor
 pora uā tēplū in obē sp̄ sc̄ s̄ que habet̄ adō.
In equib; alio loco dīc. H̄esecū q̄a corpora uā m̄bra
 s̄ xpi. Quom̄ q̄ dī n̄ ē qui tēplū habet̄. Neq; enī

at minor xp̄o ē cui m̄bra tēplū habet̄.

sp̄ sc̄ qui

spiss.

¶ qd fact' ē capit
 illius que ibominib' ut sit iomib' ipse p'mat'um
 tenens aut. Solvit templū hoc si triduo resuscta
 bo illud. Templū qdī ē totū sume trutatis scā ecclia
 scilicet uniuersa ī celo & ī terra. Sed de illa que ī celis ē. lxiii.
 affirmare quidē possim⁹. nisi qd in ea nullus mal⁹.
 nec quisqm deinde cecidit aut casus ē. ex qd s' an
 glis peccantib' n̄ p'cepit. sic scribit ap's petr⁹. sed car
 cerib' caliginis iferni retrudet. tradidit iudicio
 puniendos reseruari. Quom⁹ aut se habeat beatiss
 sima illa r̄ supna societas. que ibi sint differentie p'posituray
 p'sonarū. ut cū om̄s tamq̄m generali nomine an
 gli nuncupent. sic in ep̄la ad hebreos legim⁹. Cui
 enī angloꝝ dix̄ sedē addextris meis. Illoc q̄ ppe
 modo significauit om̄s uniuersalit̄ anglos dicens.
Sunt illuc tantū archangeli. utrū idē archangeli ap
 pellent̄ uirtutes. atq; ita dictū ē. Laudate eū om̄s anglū ei.
Laudate ei. ac si diceret. Laudate eū om̄s anglū. lau
 date eū om̄s archangeli. Et qd int̄ se distent ista uin.
 uocabula quib' uniuersā illā celestē societatē uide
 tur ap's cplex' ēē dics. Siue sedes. siue dn̄i i' tiones.
 siue p'ncipatus siue potestates. Dicāt q̄ poss. sitam⁹
 poss. pbare qd dicit. ego me ista ignorare c̄siteor.
Sed nec illud qdē certū habeo. utrū adeande socie
 tate ptineant sol & luna & cuncta sidera. qmuis
 n̄nullis lucida ēē corpora n̄cūsc̄nsu t̄ intelligentia
 uideant. Itēq; Angli q̄s explice cū quib' corporib'
 apparuerit hominib' ut n̄solū cernerent uerū
 etiā tangerent. rruribus n̄solida corpulentias;
 spirituali potentia quasdi uisiones n̄ oculis corpo
 reis; spiritualib' t̄ m̄tib' īgerant. t̄ dicant aliqd
 n̄ ad auerē forinsec̄s; int̄ inanimo hominis etiā

ipso ibide estiuti siē scriptū ē in prophetarū libris. &
dicitur in anglis qui loquuntur in meā dñi aia. q[uod]la
queritur ad me s[ic] me t[ame]n apparet isomniā laqueo
more somniorū. habet ē in englio. Icce angliam
apparuit illi isomnis dies. His enī modis indic
ant se anglī ētractabili corpora nō habere. faci
untq[ue] difficultimā questionē. qm̄ patres eis lue
runt pedes. qm̄ uacob cū anglo tā solida ētrec
tatione luctatissit. Cū ista querunt q[uod] ea sicut
q[uod]sq[ue] pot[est] ēiectat nō inutiliter exercentur i[n]genia
si adhibeat disceptatio moderata. nō absit error
opinantiū se scire q[uod]d[icitur] nesciunt. Quid enī op[er] est
ut hec atq[ue] huiusmodi affirmantur t[ame]n negant
t[ame]n diffiniunt cū discrimine. q[uod]ndo sine deseri
mine nesciunt. **DE DIBOLIO.**

lxvii. **M**agis opus ē diudicare atq[ue] dinoscere cū se sa
thanas transfigurat uelud angli lucis.^{ne}
fallendo ad aliqui p[ro]nitiosi seducat. Nīq[ue]ndo
sensū corporis fallit mīte ī īmouax auera rec
taq[ue] sententia. qui q[uod]sq[ue] fidelē gerit nullū est
in religione piculū. Vel cū se bonū fingens et fa
cit siue dic que bonus anglis ēgruunt etā si
eredit bonus nō est error xpianus fidei p[ro]nitios
aut morbidus. Cū aliena adsuia incipit
ducere. tē enī dinoscere nec ire p[er] eū magna &
necessaria uigilantia ē. Sed quo^{res} q[uod]sq[ue] hominū
idoneus ē om̄s mortiferus ei doloſeuade
re. nisi regatu. etenim dō. q[uod] ipsi hui' rei
difficultas adhoc ē utilis ne sit spes sibi q[uod]sq[ue]
aut alter^{no} alteri s[ic] d[icitur] s[ic] om̄i nub. Id enī no
bis expedire pr̄suspicio ambiget nemo. Qd̄
lxviii. **H**ec g[ener]alē que inseis anglis xp[ist]e p[ro]nob tradicūtūt sit.
q[uod] uirtutib[us] d[icitur] ē ecclia tē nob sicuti ē innotes
ce. cū ei ēuineti fuerim insinē ad simul habendā
beatitudinē sempiternam. ista u[er]ū que ab illa per-

egi manerit in te dico uocis noster e qd illa sum.

¶ quia hoc in te est sanguis meus. hic sanguis medicatio
ri nullum habent per nos. ab omni e redēpta peccato.

eīq; uox ē. Si ds p nobis qd cū nos. qui etiā p p r i o filio

n̄ p e p oit s; p nobis omib' irididit illū. Non enī p anglis

m o r t u u s ē x p ē. s; idō etiā p. anglis fit qe qd hominū

p m o r t ē eī redimūt. liberat̄ a malo. qm cū eis qdām

redit ingrām p'ūmūcūs quasint homines. scōsan

glos peccata fecer. ex ipsa hominū redēptione illū

ruine anglice detinūta reparant̄. Et utiq; nouer.

angli scī docti de dō. cū ueritatis eternātēplatio

ne beati. quanti numeri supplemūtū de humano

gñē integritas illi cūntatis expectet. p p t hoc ut

apl̄s istaurari omīa in xp̄o que incelis st̄ & que iūpis.

I n ipso restaurant̄ qppre que icelis s cū id qd de anglis

lipsiē ex hominib' reddit̄. Restaurant̄ aut̄ que in

iūpis s cū ipsi homines qui pdestinati s ad etnā uitā a

corruptionē uetus statis renouant̄. ac si p illud sūe glē

sacrificiū in q mediatos ē immolat̄ qd uūl in lege

multe uictime figurabant̄ pacificabant̄ celestū

cū t̄ restrib. & t̄ restria cū celestib. qd sic idē apl̄s dīc.

I n ipso cplacuit omnē plenitudinē habitare. p cū re

ceiliari omīa in ipso pacificans p sanguinē crucifeci.

sive que in iūpis sive que icelis. Pax ista pcellit sic

scriptū ē omnē intellectū. neq; sciri anob̄ n cū ad

ea uenerim̄ pot̄. Quom̄ cū pacificant̄ celestia nisi

innob̄ idē cōcordando nobiscū. Nā ibi semp̄ē pax.

& int̄ se unū

sis intellectualib' creaturis. & cū suo creatore. que

pax pcellit ut dictū ē omnē intellectū s; utiq;

n̄r̄m. n̄ec q semper uident faciē patris. nos aut̄ qn

tūscūq; sit innobis intellect̄ human. ex parte sei

mus & uidem̄ n̄ p sp̄eculū in enigmate. cū ū equa

les anglis di' erim̄. tē que admodū ipsi uidebim̄

single

diuina dī.

lxx.

beata

lxvii.

Fatigatus ad faciem tuam. et in te confunditur omnis os meus. et
tibi sumus quantum ab eo. non poterimus. sed tu nos
natura nobis erit. quia enim tu es lux et lumen eris. nec per
cellere tecum intellectum nostrum. sed ut pax quae illic est erga eos
in nostrum et illorum intellectum sine dubitatione precellit.
De ipso quippe est rationalis creatura quecumque beata est.
nunquam ipse de illa. Inde secundum hoc melius accipit quod scriptum est:
Lex dicit que precellit omnem intellectum ut eo quod dixi intellectum
omnem nec ipse secundum angelorum intellectus potest esse ex
ceptus; sed solum dei. Neque enim a ipsius intellectu pax ei ex

Cum dimissa erunt peccata eum in secellit. gloris
concordant autem nobiscum anglorum non enim cum dimittuntur criminum
nra peccata. id est pro commemoratione scie ecclie ior
dine confessionis ponitur remissio peccatorum. Et hanc enim
stat ecclia que iterum est. quod haec non periret quod perierat in
uentu eius. excepto quippe baptismatis munere quod circa
peccatum originale donatum est. ut quod generatione attigit
tum est regeneratione retrahatur. etiam actualia quaque pecc
ata quecumque ore corde et rope commissa inuenientur tol
lit. hanc ergo excepta magna indulgentia unde icipit
hominis renouatio in qua soluit omnis reatus et in
generat et addit. ipsa enim vita iuxta cetera ratione ut
entis etatis quantalibet propolleat secunditate iusti
tiae sine peccatorum remissione non agitur. quoniam filii dei
quoniam diu mortaliter uiuunt cum morte efficiunt.
quoniam de illis ueraciter sit dictum. Quotque spiritus dei ag
unt. huic filii sunt dei. sitamque spiritum dei excitant. et tamen quoniam filii fidi
perficiunt addim. ut etiam spiritus sanctus maxime aggra
uante corpore tamquam filii hominis in quibusdam hum
anis motibus deficiant ad se ipsums rido peccent. Int
er quod est quoniam. neque enim quaque peccatum est omne crimen. id est cri
men est omne peccatum. Itaque secundum hominem uita quam
diu ibac morte uiuit posse sine crimine inueniri
dicimus. Peccatum autem si dixerimus quod non habemus. aut tantum secundum

lxviii.

ne autē pententie ubitale cōmissū ē ut usq;
cōmisit xp̄i etiā corpore separēt. utā ē si deran-
da ē m̄sura tēporis qm̄ doloris. Cor enī c̄tritū e
humiliatiū d̄s n̄spnit. Ierū q̄a plerūq; dolor
altūs cordis occult' ē altū. nec iālior̄ noticia p
n̄bat quēcūq; alia signa pcedit cū sit corā il
lo cui dicit̄. gemit̄ m̄caus xte n̄e absēdit̄. recte
ēstitiunt̄ ab his qui eccl̄is p̄sunt tēpora peni-
tentie ut satisfit eccl̄ie in qua remittunt̄
ipsa peccata. extra eā quippe n̄remittuntur.

Ipsa nāq; p̄pē sp̄m sc̄m pignus accepit. sine quo n̄
remittunt̄ ulla peccata. ita it̄ quib' remit-
tunt̄ utā ēseq̄ttus etiā. Qaq̄s enī pp̄t fitām
uidituū fit remissio peccator̄. In hac aut̄ utā
qd̄ scriptū ē usq; adō ual̄. Graue uigū sup̄ fil-
ios adā usq; idīē sepulture. imat̄ om̄iu adie-
xit̄ de uentre matris eoz int̄ etiā parvulos ui-
deam̄ p̄ lauacru regeneratis diuisor̄ malor̄
afflictione cruciari. ut intelligam̄ qd̄ agit̄
salutarib' sacram̄tis magis adsp̄e futuror̄ bo-
noz. qm̄ ad redēptionē t̄ adeptiōnē p̄sentiuū
ptinere. Quia etiā hic uidēnt̄ ignosci & nul-
lis suppliciis uindicari. s; eoz pene resquant̄
iposterū. Neq; enī frustra ille pp̄rie dicit̄ dies
uidicū qndo uentur̄ ē in dext̄ uiuor̄ & mortui-
orū. sic extrajio uidicant̄ aliqua bīc. Et am̄ si
remittunt̄ pfecto ifit̄o sc̄to n̄nocebunt̄. Ppt̄
ea de quib'dā tēporalib' penis que in hac utā
peccantib' irrogant̄ eis quor̄ peccata delent̄.
ne reseruent̄ in finē att ap̄ls. Si enī nō ipsoz ui-

lxix.

dicarent. ad nō iū dicirem. sū autē iudi. nō
ad nō corripim̄ ne cū mundo dā. emm.

Lxxiii. **C**reduntur aquilas. **D**e his qui fidelit credunt
etiā bñ q̄ xp̄i nom̄ n̄ relinqunt etī lū aero
ieclia bapt̄. ant̄. nec ab ei ullo scismate tberosi
p̄cidēt in quātislibē scelerib̄ uiuant. que
nec diluunt penitendo nec elemosinū redimant.
s; i eis usq; ad hñ diē utr̄ ultimū p̄tina
assime p̄seuerant salui ficti pignē. licet p̄mag
nituidine scelerū flagitior̄ q; dūtūr nō n̄ tam
et̄no igne puniri. s; qui hoc credunt hūnana
quidā beniuolentia m̄ falli iudent̄. Hā scriptā
dūna aliud c̄sulta uidet̄. **I**lbrū autē de hac
questione c̄scripsi. cui titulus ē defide rōpib.
ubi sedm scripturas sc̄is q̄ntū dō adiuuante po
tu demonstravi eā fide saluos facere q̄m satis
evident̄ exp̄ssit paulus ap̄ls dīc̄s. **I**n xp̄o enī ihū
nēq; circūcisiō ^{quicq;} qualē neq; p̄petuū. s; fides que p̄
dilectionē op̄at̄. Si autē male op̄att̄ & n̄ bene.
pculdubio sedm iacobū ap̄lm̄ mortua ē isēm
et ipsa. q̄rūrsus ait. Si fide q̄s dicit se habere.
opa autē n̄ habē. nūqd poterit fides saluare eū.
Lorro ^{au} si homo scelerat̄ p̄pt̄ soli fide ^{ip̄la} pignē saluare.
& sic ē accipien̄ dū q̄d ait ap̄ls paulus. Ip̄se autē
saluus erit sic tam̄ quasi pignē. Loterit q̄ saluare
fides sine op̄ib. & falsū ē q̄d dix̄ coap̄ls eī iacob̄.
falsū erit & q̄d idē paulus dīc̄. Nolite inqt̄ errare.
neq; fornicatores. neq; ydolisservantes neq; adulteri. neq; molles. neq; mascula & c̄cubittores.
neq; fures neq; auari neq; ebriosi neq; maledici.
neq; rapaces regnū dī possidebunt̄. Si etiā iūtis
p̄seuerantes criminib̄ tam̄ p̄pt̄ xp̄i fide salu
erunt. q̄m i regno dī n̄ erunt̄. Si quo bec ap̄līca
manifestissimā raptissimā testimonia falsi ēē
In possunt.

v.
etiam katho
lici sunt

Lxxv.

24

Inquit qd obsecrare. Nichil debet pponi ap.
Actū ē de hq sup edificare super fundamētū qd
ē xpē n. aurū argētū Lapidē p̄ciosos. s; ligna fe-
nū. stipulā. de bisenī dictū ē q̄ pignē salui er.
qm̄ fundamētū merito n̄ p̄ibunt. sic ē itellig
endū ut his manifestis non uideat ēē c̄tariū
Ligna q̄ ppe & fenū. y stipula n̄ absurde itelligi
possit rerū sc̄lariū quāuis liceat ccessax tales
cupiditates ut amittī sine dolore n̄ possit. sū
aut̄ iste dolor urit si xp̄i fundamētū habet
icorde locū. idē ei nichil ante ponat. rma-
ut hoc qui tali dolore urit reb' quas ita dilig
magis carere qm̄ xp̄o. pignē fit saluus. Si aut̄
res huiūmodi tēporales ac seculares tempore
tēptationis maluerit tenere qm̄. qm̄. n̄ cū insin
dūtō habuerit qui hec priore loco habuerit.
Ignis enī de quo eo loco ait ap̄ls talis debet intel
ligi ut ambo p̄cū transcant id ē & q̄ edificat
sūp̄ hoc fundamētū aurū argētū Lapidē p̄c
iosos. & qui edificant ligna fenū stipulā. Cū
enī hoc dōc̄iss& adiungit. Unī cūq; opus quale
sit ignis p̄babit; si cū opus p̄manserit qd sup̄
edificant m̄erecedē accipi&. Si cū aut̄ opus
crustū fuerit dāpnū patietur. ip̄se aut̄ saluus
erit sic tam̄ quasi pignē. Nonq; unī; utriq; op̄
ignis p̄babit. Est quidē ignis tribulationis trib
ulatio. de quo alio loco scriptū ē. Vasā figuli
pbat fornax. & homines iustos tēptatio tribu
lationis. hic ignis in hac uita facit qd ap̄ls di
cit. Si accidat duob' fidelib' uni scilicet cogit
anti que s̄ dī & qm̄ placeat dō hoc ē edificant
sūp̄ xp̄i fundamētū. aurū argētū. Lapidē p̄c
iosos. Alteri aut̄ cogitant que s̄ mundi qmodo

sup̄ qm̄
qd c̄uerū.

Lxxvi.

Ueritatem uerori id est edificare. Secundum fundamētiū
igit̄ a feniū stepulit. Et hoc p̄ se p̄cipit quia n̄c di-
lexit quox amissione ei licetus. Tertius aut̄ edificatio
hui quō sine dolore n̄pereunt que cū amore
possessa s̄. Sed qm̄ alterit̄ ēditione p̄posta
eis potius malit̄ carere qm̄ xpo. nec timore am-
ittendi talia deseruit xp̄m. qm̄uis doleat
cū amittat. saluus ē quidē sic tam̄ quasi pig-
nē. quia uirt̄ eū dolor rerū quas. ~~etiam~~ dilexerat
amissas. si n̄subiūtit neq; ēsum & fundamētiū
stabilitatē atq; incorruptionē unitā. Tale
aliqd etiā p̄ hanc fieri uitā incredibile n̄est.
& utrū ita sit queri pot̄. & aut̄ iuueniri aut̄
latere in nullos fideles pignē quendā purgato-
riū. quanto magis minus ne bona penititia
dilexerit. tanto tardī t̄ cicius saluati. n̄ tam̄
tales de quib; dictū ē qd regnū dī n̄posidebit.
ubi cūuenient̄ penitentib; eadē criminā rem
utent̄. Conuenient̄ aut̄ dixi ut steriles me
limosina n̄sint. quib; tam̄ tribuit scriptura
diuina ut earū tantūm fructū se inputatu-
rū p̄nuntiat dñs dextris. & earū m̄ sterilita-
tē sinistris. quando bis dicitur ē. Genite bene-
dicti patris mei peipite regnū. qd. u. p. illis aut̄ ut in
Qui facit elemosinā sibi non blandiat. etmū ignē;

Lxxvii.

Sane cauendū ē ne quisqm̄ existim̄ infanda
illa criminā qualia q̄ agunt regnū dī n̄pos-
sidebit cotidie ppetranda & elemosinū cot-
idie redundā. In meli ē q̄ppe uita mutanda
& elemosinas de peccatis p̄teritis ē ppetrānd
dī. n̄ ad hoc em̄dūs quodām ut ea semper liceat
impune cōmittere. Nemini enī dedit laca-
mitū peccati qm̄uis miserando debeat iā facta hom
peccata. si satisfactio cōgrua n̄negligatur.

Si quis ex corde nō dimittit nec sibi dimittit.

De corde in us
brevitate nō ducit cor amā oratio satis facit
fidelium. Corū ē enī dicere. Lat nr q̄ es icelis.
Qui iā patrē regenerati s̄ ex aqua & spū dēlē om̄no
quippe h̄c oratio dñica minima & cotti-
diana peccata. dēlē etiā illa aquib' uita
fidelium sceleratā gesta. s̄ penitendo ī melius
mūrata discedit. Sed quē admodū dicitur
ūtracit dimittit nob̄ debita nr̄. quō nō de-
s̄ quē dimittit. ita ueracit̄ dicit. siē & nō
dimittim̄ debitorib' nr̄is. id ē fiat qd dicit.
qua & ipsā elemosina ē uenia petenti hōi
ignoscere. Ac p̄ hoc ad om̄ia que utili misericordia
sunt ualē qd att dñs. Date elemosynā. &
ecce om̄ia munda s̄ uobis. Qd sint genera-

Non solū q̄ qui dat esurienti elemosinariū.
eibū s̄tienti potū. nudo uestimentū. p̄egri-
nanti hospitiū. fugienti latibulū. egror t
iclusō uisitationē. captiuo rēdēptionem.
debili subuectionē. ceco dēductionē. tristi-
cōsolutionē. n̄sano medelā. erranti uiā. de-
liberanti c̄silū. & qd cūq; necessariū ē in-
digenti. uerū etiā quidat uenā peccanti.
elemosinā dat. & qui em̄dat uerbere in quē
potestas dat. t̄ coherence illū aliqua discri-
plina. & tam̄ peccatiū ei q̄ ab illo lēsus aut
offensus ē dimittit ex corde. t̄ orat ut di-
mittat ei. n̄ solū in eo qd dimittit atq; orat
uerū etiā in eo qd corrupte & aliqua emen-
datoria pena plectit. elemosinā dat. qua
misericordia facit. Nutta enī bona p̄stant
iūtis. quando eoz c̄sultū utilitati. q̄ ipsi
sibi uenuint ēē imici. Amici uo eorū

nuolurati.

Lxxv. potius ^{ill} quos monachos utimur deditum est
rando mala pbonis. nec mali apun
pmalis debet. Multa itaq; s generi elemosia
narū. que cū facim̄ adiuviam ut dimittant
nob̄ peccata nr̄a. s nichē maius qui ex corde
dimittit qd inob̄ quisq; peccati. Minus enī
magnū ē erga eū ēē benivolū siue etiū benefi
cū qui tibi nichil mali fecerit illud multo
grandi & magnificentissime bonitatis ē. ut
tuū qq; inimicū diligas & a qui t̄ malū uult
& si pot̄ facit tu semp̄ bonū uelis faciasq; qd pos
sis audies dicentē ih̄m. Diligite inimicos urōs
benefacite his qui uos oderunt. & orate pro his q
uos psequuntur. S; quo pfector̄ ista filior̄ dī
quo quidē se debet om̄is fidelis extendere. &
humanū animū adhuc affectū orando dī
secūq; agendo luctandoq; pducere. tñ quia
hoc tā magnū bonū tantē multititudinis ē.
quantū credim̄ exaudiiri cū ioratione dī. Di
mitte nob̄ debita nr̄a sic & nos dī. d.n. Per il du
bio uba sponsionib̄ eī implent̄. si n̄ dū homo
q̄ ita pficit ut etiā inimicū diliḡt. tam̄ q̄ndo
rogatus ab homine q̄ peccauit in eū ut eī di
mittat dimittit ex corde. q̄ etiā sibi roganti
utiq; uult dimitti cū orat & dic̄. sic & nos di
mittim̄ debitorib̄ nr̄is. Lā u qui cū inquē
peccauit hominē rogat si peccato suo mou
etur ut roga n̄ ē adhuc putandus inimicus
ut eū diligere sit difficile sic erat quando in
imiciis exercebat. Qd n̄ dimittunt nisi peccā
Quisquis aut̄ n̄ roganti sua n̄ cognoscit.
Ap̄ peccati sui penitenti ex corde suo n̄ dimittit.
nullo m̄ existim̄ ad nos sua peccata dimitti
quō m̄tiri ueritas n̄ pot̄. Quē uī eu gl̄ū lateat

illi memor ex
empli. q̄ iorn
ce pendens p
suis exorauit
psecutorib; su
osq; amonuit
dicens. Diliḡ.

sic dimitte
debita nr̄a roga
tib̄ nob̄. sic nos
dimittim̄ rogan
tib̄ debitorib;
tib̄.

Lxxviii.

Lxxxi.

Lxxvii.

Lxxviii.

videtur sine lectione dicitur ego sum ueritas.
quod est in libro iustitiae. hanc in ea posita sen
tentiā uehemū cōmītū dicens. Si enī dimisē
ratis hominibꝫ peccata eoz. dimittet nobis pāt
nū celestis peccata uīā. si autē nō dimisertis hominibꝫ^{adītū}
nec pāt nū dimittet nos peccā uīā. sicut magnū to
ntrū. qñ exp̄ḡscit nō dormit s; mortuit ē. et tam
potens ē ille. et mōnuos suscitare. Qd in cōmītē ad lxxv
de.

Que sunt autē leua que grauia mittunt in nob̄ re
peccata. nō humano s; diuinō s; pensanda iudicio. **D**undā.
videm⁹ enī quedā quoq; ab ipsis aplis ignoscēn ^{hic deest}.
do siusse ccessa. quale illud ē qđ uenerabilis paul⁹
cūcibꝫ att. Holte inūcē fraudare nisi exc
sensu lūtuacētis oratioi. et ad ipsū ^{mōnigamā} uer
um netēptet uos sathanas ppter intepantia uīā.
Cā putari poss⁹ nō ēē peccatū misceri scilicet cū
guī nīflioꝫ pereandoꝫ causa qđ bonū ē nūp
tiale. s; etiā uoluptatis. et fornicationis siue ad
ulterū. siue cūcūq; adūlterū. nīmūdiciē mor
tiferū malū. qđ etiā turpe ē dice qđ pot̄ tem
ptante sathanā libido. et qahere icōntinentiū.
deūdī. ifirmitas. Poss⁹ hoc putari ut dixi nēē
peccatū. nisi addidiss⁹. hoc autē dico sedīm uenīā
nīsedīm impīū. **L**uis autē iā neget nēē peccatū. cū
dari uenīā aplica auctoritas. fateat. tale qđdā
ē ubi dicit. **A**udet quisquā uīū adūs alterū ne
gotū habens iudicari. apud uīquos. et nāp̄t scōs.
et paulo post. **S**claria igit̄ uelutā si habueritis inq̄t
eos qui cōceptibiles s; in ecclā. hos cōstituite adiudi
candū. adiuerēcūndū uob̄ dico. sic nē mī
uos quisq; sapiens qui possit mī frēm ūū
iudicare. s; frat̄ cū frē iudicat. & hoc ap̄ infi
deles. **N**ā & hic poss⁹ putari nēē peccatū habē
iudiciū adūsus frēm s; tantū mī id extra ecclā

ueller uideari nisi seru^r ad nego^r ut si h^e
omino delictu^r et quod non habeat iudicium
tineq^squā hoc ita ex*uia*, et incurret si uicū
habere negotiu^r. si iniquitatē se pati qm uell,
a se iudicū sententia remoueri. continuo
talis cogitationib^r et excusationib^r occurrit
atq; att. Quare nūmagis iniquitatē patim.
quare nūpoti^r fraude patim. ut ad illud
reddeat qd dñs ait. Si quis uoluerit tunicā
tua tollere, et iudicio tecū pōne. dimitt^r
illi et palliū. et uoloco. Qui abstulerit mo^rtua.
noli repetere. si habuit itaq; suo desclariib^r reb^r
cū aliquo habere iudicium. ex qua doctrina
apl's dicit eē delictū. cū sinit in eccl^a talia
iudicia finiri iustitiae frīb^r iudicantib^r
extra eccl^a u^r tribuit uerat. Manifestū ē
eciā hic qd secundū uenuā ccedat infirmis. p^r
huc atq; huimodi peccata talia licet his mi-
nora. que sunt uerboz et cogitationū offen-
sionib^r ap^rlo yacobo c̄ritente atq; dicente.

In multis enī offensioz om̄s dō oportet. ut conuidie-
re cerebro forem atq; dicam. Dimitt^r nob de
vita nra. nec in eo qd sequit^r iniiciam. Sic et nos

Doc iā dicā qd quidē p̄ficerē p̄ nos. hic dēst.
in aliis opusculoz meoz locis iā sepe dixi. Huab^r
excausis peccam. aut nūclū iudendo qd facere
debeam. aut n̄faciendo quod debere fieri
iā uideam. quoz duoz illud ignorantie malū
hoc infirmitatis. contra quē quidē pugnatē.
nos cūuenit. I. pfecto uincuntur nisi dimitt^r ad
uiuem. ut nūsolū uideam qd satiendū sit. si etiā
accidente sanitate dilectio iusticie uincat. dilectio
uiuob^r earū rerū delectationes. quas t habere

24

Lectorum pericula. uerū etiā legis pre-
udicatorum. cū id nō facim' qđ faciendū eē no-
num'. t cū facim' qđ nō faciendū eē iā scimus.
Quia ppter nō solū si peccam' ut cognoscat ppter qđ
dicim'. Imitate nob debita nrā. uerū etiā
ne peccem'. ut regat ppter qđ dicimus. ne nos
inferat intēptationē. ille rogandus ē cui.
dī. in psalmo. dñs illuminatio mea & salutis
mea quē timēbo. **I**lluminatio detrahat
eū. s salutis infirmitatē. **D**e uenientia

mea que timedo. Ignorantia. salus infirmitate; **De penitentia**
Ignorantia. salus infirmitate; **De penitentia**
Im & ipsa penitentia quando digna causa ē. xxi.
scđm moře ecclie ut agatur plerūq; infir
mitate agitur. quia & pudor timor ē disp
licendi. diūm plus delectat hominū existi
matio quā iusticia. quā se humiliat quisq;
timendo. Inde n̄ solū cū agitur penitentia
uerū etiā ut agatur dimūa necessaria ē. Alio
quoniam n̄ diceret apłs de quib' da. ne forte det
illius dīs penitentiā. & petrus cū amare ficeret
p̄misit euālista. Ait. Eſpexit eū dñs. Qui . xxi.
n̄ iecclia remitti peccā n̄ credens ctempuit
tantā diuini munera largitatē. & hac in ob
ſtinatione n̄tis diē cluſerit extremū reuſ
ē illo irremissibili peccato iſp̄m scđm iquo xp̄c
peccata dimittit. De qua questione iquodā
pp̄t hoc ^{ſolū} eſcripto libello enucleatissime inq

Iuantū potuī disputauī. De resurrectione
amū de resurrectione cūnus & de abortiūs. cciii.

xxv.
nde primū occurrit de abortivis fetib⁹ ques-
tio; qui iā quidē natūrā ūteris matriū ſi nō dū
ita ut renasci possint. Si enī resurrectos
ēē dixerim⁹ de his qui iā formati ſi tolerari po-
tent ut cū q; qd dicit̄. Informes ū abortus.
quāſ ū pelvū perire abitrēt ſic ſemina que
cepta n̄fuerint. Sed quis negare audeat. &
ſi affirmare n̄ audeat. id actuā resurrecti
one ut quidq; forme defuit impleatur. atq;
ita n̄ ſit pfectio que accessura erat tēpore.
que admodū n̄ erunt uitia que accesserant
tempore. ut neq; in eo qd aptū & cagrū dies
allatturi fuerant natūra fraudetur. neq; i eo
qd adū ū atq; ētrarū dies attulerāt. natūra
turpetus ſi integrēt qd n̄ ū erat integrū.
ſic instaurabit̄ qd fuerat uitiatū. Ac p̄ hoc ſeru-
pulofissime quidē int̄ doctissimos quierit ac
disputari pot. qd utrū ab homine inueniri
poſſit ignoror. ſeſilicet quando icipiat homo
uiuere in utero. utrū ſit quedā uita & occulta
que n̄ diū motib⁹ uiuentib⁹ apparet. N̄ neg-
are iuxiſſe puerperia que pp̄ teat m̄bratim
exſecant & eierant ex uteris pgnantū ne
matres qq; ſi mortua ibi relinquant occidāt.
impudenter nimia uideat. Ix quo aut̄
meip̄ homo uiuere. ex illo utiq; iā mori pot. mortuis
ibi cuq; ū potuit mori uenire. qm̄ ad reſur- uero
rectionē n̄ptineat in mortuor̄ repperire n̄poſſ̄.
I eq; enī & monſtra que nascunt & uiuunt
qm̄ libet eti moriant. aut resurrectura
negabunt. aut ita resurrectura credenda ſi.

de

xxvi.

xxvii.

nō potest dicitur nisi dicitur anima. Ab
 in morte deponit mortis natura est.
 mōritate deponit mortis fidelissimi ē. eū
 uideunt retulerint. sc̄ē memorie ieronim⁹
 p̄sbū scriptū reliquit. Absit inquā utrum
 hominē duplice ac n̄poci duos qd̄ futū
 fuerat si genū nascerent̄ resurrecturos ex
 istimē. Ita cetera que quicq; singuli par-
 tus tampli aliquid habendo. Et quia dā ni-
 mia deformitate monstra dicunt̄ ad hu-
 manē nature figurā resurrectionē reuo-
 cabūnt̄. Ita ut singule anime singula sua
 corpora obtineant̄. nullis coherentib⁹ q̄nib⁹
 humanis corporis cōplet⁹ integritas. Non aut̄
 perit dō t̄rena materies. degua mortalium
 creat̄ caro. si impuluerē cinereue soluatur
 i quos libet alius auraser̄ diffugiat. inquā cuq;
 alioz corpoe substantiā t̄ in ipsa elem̄ta
 soluatt̄. in quoz cūq; animaliū y hominū
 cibū cedat. carneq; mutet̄. illi anime hu-
 mane puncto cor̄poris redit̄. que illā pri-
 mit̄ ut hō fieret̄. cresceret̄. uiuer̄ anima
 uit̄. Ipsa igit̄ materies t̄rena que disce-
 dente anima sit cadaver. n̄ ita resurrec-
 tione reparabit̄. y in alias atq; alias aliarū
 rerū spesies. formasq; uestiunt̄. quāuis ad
 corpus redileant̄. unde delapsa sunt. ad
 easdē quoq; corporis partes ubi fuerint
 redire necesse sit. Alioquin si capillus
 redit̄ q̄nī tā crebro consurā detrahit̄.
 si unques in quib⁹ q̄nī totiens demisit
 exercitio. immoderata y inclecent̄ cogitan-
 tib⁹. yō resurrectionē carnis n̄ credentib⁹
 occurrat infirmitas. Sed quē admodū

2 etiā que
 cuq; coherentia
 a nata fuerat
 s; seorsū sibi sin-
 gulis sua m̄bra
 gestantib⁹.

30
 ut ea que
 dilabuntur

si sicut etiam hunc hunc deus mundi
niqueferet aut flaret immassā. atea uell artificē pars
ex illius materię quantitate reparare.
nihil int̄esset adei integratē que par-
ticula materię cui membro statue re-
dderet dū tam̄ totū ex quo ēstituta fue-
rat restituta resumeret. Ita d̄s mirabilit̄
& ineffabilit̄ artifex. detoto qd̄ caro n̄a
ēstiterat. eā mirabili & ineffabili celeritate
restituit. nec alicqd̄ attinebit adei inte-
gritatē. Ita capilli ad capillos reddeant.
zungues ad ungues. an quicqd̄ pierat.
eoz mutet̄ in carne. & in partes alias re-
nocet corporis curante artificis pruden-
tia nequid indecens fiat. Hec illud ē
csequens utidō diuersa sit statura rei
uiscentiū singulorū quia fuerat diuisa
uiuentiū. aut macrīū eadē matie. aut
pingues cū eadē p̄mque dñe reuivis-
cant. si hoc ē in consilio creatoris ut
messinge sua cuiq; p̄prietatis discernibi-
us similitudo seruetur. in ceteris aut̄
corporis bonis equalia cuncta reddo-
ant. ita modificabit̄ illa in uno quoq;
materies. ut nec aliquid ex ea peat.
& qd̄ alicui defuerat ille suppleat. q̄
etiam denibzlo qd̄ uoluit p̄mituit opari.
Si aut̄ incorporib⁹ resurgentiuū ratio-
nabilis inequalitas erat. sic ē uocū.
quib⁹ cant̄ inplet̄. hoc fiet decuiq;
materie sui corporis. qd̄ id homine
reddeat angelicis cetib⁹ nichil incon-
ueniens eoz ingerat sensib⁹. indecorū

^{2.}
quia ne
futurū ē sū
decebat.

^{3.}
resurgendū
erit

sine ullo uicio. sine ulla deformatate ⁷ one-
sine ulla corruptione. sine difficultate.
inquit tanta facilitas quanta felicitas erit.
ppr̄ qd spiritualia dicta s̄t cū pcul dubio
corpora futura s̄t n̄sp̄c. **I**y sic corpus nunc
animale dī qd totū corpus nē anima. ita

te spāle corpus erit corpus in n̄sp̄c erit Qd n̄
Quecūq; u ab illa p̄dicionis baptizati penitent.
massa que facta ē p̄ hominē primū nlibant
nisi p̄ unū mediatore dī ⁷ hominū resurget
quidē enī ipsi unius quisq; cū sua carne.
sicut eūt ab olo ⁷ eius anglis puniant. H̄tum
sane cū uitiose deformatate suę corporum
resurgant quecūq; inefutiosa ut deformatia
m̄bra gesta s̄t inquirendo labore qd opus ē.
neq; enī nos fatigare debet. incerta eoz habitu
do. t pulchritudo. quoq; erit certa & sempit̄na
dāpnatio. Nec moueat qm̄ erit uicis corp̄s
incorruptibile si dolore poterit. aut qm̄ cor
ruptibile si mori n̄poterit. Non ē enī uera
uita n̄ ubi felicit̄ uiuit. nec uera icorrupt
io n̄ ubi salus nullo dolore corriupt̄. Ibi
aut̄ ifelix mori n̄sinut̄. affligit̄ ipsi corr
uptio n̄finit̄. Nec iſcīſ scripturis sedā mor̄
dicit̄. Hec p̄ma tam̄ qua suū corp̄ anima re
linquere cogit̄. nec sedā qua penale corp̄ a
num̄ relinquere n̄mittit̄ homini accid
iss& si n̄peccass̄. M̄tissima sane omniū pe
na erit eoz q̄ pret̄ peccati qd originalit̄ trax
erunt nullū iſup addider. & in eētis que ad
dider tanto quisq; ibi tolerabiliore habebit
dāpnationē q̄nto hic minorē habuit uqtatē.

^{1.} ut ita dicā
mors ipsa n̄
mort. ubi
dolor p̄terius
n̄uertitur

c. m.

Cur um miūm illū uidetc. viii.

Rānglis & hominibc. v. reprobis & in peccata tescc. vi. secent plenus quid boni ei conculerit grā. tucc. vii. rebc. viii. ipsi evidentia apparet quod ipsalino seriptū ē. Muiam & iudicium cantabo tudune. quia non si proidebita muiam nemo libatur. & non prodebitū iudicium nemo dominat. Tuinc non latebit quod non latet conduobparvulus unus ēsse. as sumidus promisiam & aliis proiuditū relinquidis. in quo is quod assumetur agnosce et quod sibi proiuditū deberet non si muia subuenisset.

Cur ille potius quod iste fuerit assūptus cum causa una esse ambobs. & cur aperit quodcada non facte sunt iustites. que si facte fuissent egissent utique penitentia. & facte sunt aperit eos quodcante fuerant credituri. aptissime non dic domins.

Pet corolam. ne tu beatus uida. quia si intyro & sydone facte essent iustites que facte sunt in te. omnis incisio & cinere penitentia egissent. **N**ec utique iuste dominoluit saluos fieri. est pos sent salui consiuelent. Tuclarissima aperientie luce iudebit quod non proior fides habet ante quod manifesta cognitione iudeat quod certa & ineffabilis & immutabilis & efficacissima sit uoluntas domii. quod multa possit & non uelit.

Nichil autem uelit quod non possit. quod quod sit uerū quod ipsalmo canit. Domins autem non sursu in celo & in terra omnia quecumque uoluit fecit. & quod utique non sit ue rū si aliqua uoluit & non fecit. & quod ē in dignius idō non fecit. quod non fieret quod uolebat om̄ps uoluntas hominis impediuit. Nonc. vi. sit aliqd nisi om̄ps fieri uelit tusinendo ut fiat tu ipse faciendo. Nec dubitandum ē domin facere bene etiā sinendo fieri quecumque sunt male. Non

enī hoc nō iusta mōdo facit pietate ho
nū ē oratio. Et dicitur. Enī q̄ ea quē ma
la s̄ iniquā tu mala s̄ nōt̄ bona. nū ut n̄
solū bona s̄ etiā ut mala s̄ bonum ē.
Hā nō si esset hoc bonū ut essent; mala nul
lo m̄ ēe sinerent ab om̄i potente bono cui
xp̄culdubio quā facile ē quod uult face.
tā facile ēq̄d n̄ uult ēē sinere. hoc nō si cre
dam̄ p̄icitat̄ ipsū n̄rē c̄fessionis inicuū.
qua nos idm̄ patrē om̄ipotente credere
c̄fitem̄. neq; enī ob aliud uocatur om̄ips
ueracit̄ n̄ si quō quicq; uult pot. nec
uoluntāt̄ cuī sp̄ia creature uoluntatis
omnipotentis impedit̄ effectus **C**ur n̄ om̄is

Quā obrē intendū est quē **homines saluantur.** xvii.
Actinoclu sit dec̄lō dictū quia ḡ hoc ueris
sime ap̄ls dixit. **Q**ui om̄is homines saluos
fieri. Cum enī n̄ om̄ines s̄ plures n̄ sint sal
ui. uidet̄ utiq; n̄ fieri quod dissuult. hu
mana scilicet impediente uoluntatē dī.
Quando enī querit̄ causa. cur n̄ om̄is salua
fiant responderi solez quia hoc ipsi nōt̄.
Et quide dicer de parvulis n̄ pot̄ quoq; n̄ dū ē
nolle seu uelle. **H**ā qđ infantuli motū fa
ciunt si ccederent̄ eoz uoluntati ēē tri
buendū quando baptizant̄ cū resistunt.
quantū possunt hā nolentes eos saluos fieri
dicerem̄. **S**ed ieuq; dñs c̄pellans impiā
ciuitatē ait. Quotiens uoluī c̄gregare fi
lios tuos sic gallina c̄agat̄ pullos suos sub
alas & noluerit. tāqm̄di uoluntāt̄ sup̄ata sit
bonū uoluntate. & infirmus nōlendō
impedientib; n̄ potuerit facere omnipot
entissim̄ qđ uolebat. **L**t ubi ē illi omni po

in se. n. i. c. viii. v. i. p. i. e. v. i. x. v. l. s. t.

infecit. Importuni quae
pro colligi nolunt. sed ea quoq; nolent
filios ei collegit ipse quos nolunt. n. quedā
nolunt & fecit. queda uolunt & infecit. sed
omnia quecūq; uolunt fecit. Quis por
ro tā impietate desipiat ut dicat dñm malas
hominiū uoluntates quas uoluerit ubi uo
luerit ibono n̄ posse cuertere. sed cū fac per
miam fac. Cū autē n̄ fac. puiditū n̄ facit.
qm̄ cui uult miseret & quē uult obdurat.
Qād it diceret ap̄ls grām cōmendabit. id enī
cōm̄dationē de illis gemini insebeccē utō
fuerat locut. quib' n̄ dū natūrā aliqd agen
tib' bonū seu mali ut sedm electionē app̄t
di ppositū manere n̄ ex opib' s; ex nocatione
dictū ē et. Quorū seruū minori. pp̄t qđ
adhibuit alterū pp̄ficū testimoniuū. ubi
scriptū ē. Iacob dilexit. esau autē odio habuit.
Sēiens autē quē admodū posset hoc p̄mouere
qd dictū ē eos qui penetrare intelligendo n̄
possunt hāc altitudine grē. Quid ḡ dicemus.
Lit. Nūqd iniquitas ē xp̄ dñm. Iniquū enī ēē
uiderit. ut sine ullis bonoz. malez. ne opum
meritis unū dñs diligit & alterū odio habet.
Qua inre si fitur op̄i tbona huā t mala illi.
que utiq; dñs p̄sebat uelle intelligi. neqq;
diceret n̄ ex opib' s; diceret ex fitturū s; opib' coq.
in istā soluērā questionē. nūmo qm̄ solui
op̄ essa faceret questionē. Iuriū enī respon
dissē abſit idē abſit ut sit iniquitas apud
dñm. max ut p̄bare. nulla di iniquitate
hoc fieri. Moysi enī dicit. Inquit miserebor

p̄ām p̄stē ī digno. Deniq; ifert & diē. Igit
 n̄ uolentis neq; currentis. s; miserāntis ē di.
 Imbo itaq; gemini natura ire filii nascebant
 nullis quidē opib; p̄pis. s; originalit̄ exadā.
 uniceulo dāpnationē obstricti. S; qui dix
 miserebor cui misertus ero. Iacob dilexē per
 mām gratiūtā. eam aut̄ odio habuit p̄ q̄
 debittū iudicū. Qd̄ cū deberet ambob; alte
 rā in alio agnouit. n̄ desius distantib; me
 rtis ēē glāndū qd̄ ieadē causa idem sup
 plieū ieurrit. s; de diuine grē largitate.
 q̄ n̄ uolentis neq; currentis s; miserāntis ē di. remis
 Utissimo quippe aēsalubrīmo sacramento uni
 uersa facies itaq; ut ita dixerī multis scārū
 scripturārū bene ituens id admonere iuenerit
 ut qui glātus iudño q̄letur. Cui aut̄ di
 mām cōm̄dass̄ in eo qd̄ ait. q̄n̄ uolentis
 neq; currentis ē di. deinde ut etiā iudicū
 cōm̄daret. quo in quo n̄ fit mā n̄ iniqtā
 fit s; iudicū. Non ē q̄ppe iuq̄itas xp̄dm. c̄ti
 nuo subiunxit itaq; ait. Dicit enī scripture
 pharaoni. Quia ad hoc te excitaui. ut ostendā
 int̄e potentiā meā. ut admittet
 nom̄ meū iūniūsa t̄ra. quib; dictis utrūq; ē
 cludens idē mām c̄iudicū. inq̄t ḡcū vult
 miseret. & quē vult obdurat. Miseret inq̄t scilicet
 magna bonitate. obdurat nulla iuqtate. ut
 nec libatus de suis meritis q̄letur. nec dāp
 natuſ ūſi de suis meritis ēqueratur. Sola enī
 grā redēptos discernit ap̄dttis. quos ūnā per
 ditionis c̄cereuerat massā. ab origine causa

istet. tamq; m ppter. malus. et
pandus. quia d; s cui mult miseret. & que
obdurat. Absit ut pudet nos hoc dicere qd
respondisse uidem aplm. Obomo tu quis es
q; respondeas do. Hymqd dicfigmtu ei qui
se finxit quare me sic fecisti. Hymqd nhab;
figulus potestate litti excede massa facere
unū uas in honore & aliud in ctmeliā. Hoc
loco enī quidā stulti putant aplm irrespon
sione defecisse. nō pia reddende rationis re
p̄ssisse c̄tradictris audaciā. S; magnū habet
pondus qd dictū ē. Obomo tu quis es q; respon
ondeas do. Intalib questionib ad sue capa
citatis c̄siderationē renocare hominē. Vbo
quidē breui s; re ipsa magna. Et redditio
rationis. Si enī hec n̄ capit quis es q; responde
as do. Si enī capit. magis n̄ inuenit quidres
pondeat. Idet enī sic cap̄t unū sū genus
humanū tā iusto diuino iuditio i apostat
ica radice dāpnatiū ut eciū si nullus inde
liberet. nemo recte possē uitupare di iusti
ciā. & qui liberantur si oportuit se libari ut
explurib n̄ liberatis atq; in dāpnatione uis
tissima de relictis ostenderet qd meruiss&
uniūsa c̄spersio. & qd etiā istos debitū iudi
tiū di diceret. n̄ ei indebita mīa subueni
ret. ut uolentiū de suis meritis glari om̄e
os obstruat. & qd glatus in dño gletur. Hec s;
magna opa di exq̄sita iōm̄s uoluntates ei.
Atā sapientē exq̄sita. ut cū anglica huma
naq; uatua peccasse id ē n̄ qd ille s; qd no
luit illa fecisse. Peande creature uoluntatē

aput

c. x.

pro fidelibus qd crederet nobis ut credidimus ipse qd
 nō fidei sed pietatis. Nam sicut in summe bonis
 auctoritate ratione quā iuste pdestinavit
 ad penā. & indeoꝝ salutē quos benigne pdesti-
 navit adiutā. Quantū enī adiposos atti-
 nae qd dīs noluit fecer̄. quantū uero ad om̄ipo-
 tentiā dī nullom̄ id efficere ualuer̄. Hoc
 qippe ipso qd c̄tra uoluntatē ei⁹ fecer̄ de ip-
 sis facta ē uoluntas ei⁹. Ppt̄ea nāq; magna opa-
 diū exq̄sita iom̄s uoluntates ei⁹. ut miro &
 ineffabili m̄ n̄fiat ppter ei⁹ uoluntatē. qd etiā
 c̄tra ei⁹ fit uoluntatē. qd n̄ fieret nisi sineret.
 nec utiq; nolens sinit s; uolens. nec sineret
 bonū fieri male nisi omnip̄ts & de malo bene
 facere posset. Qd siboni fiant mala uoluntate

Aliquando aut̄ bona uoluntate nichil psint. c. xi.
 homo uult aliquid qd dīs n̄uult etiā ipse bo-
 na multo ampli⁹ multoq; certi⁹ uoluntate.

In illi⁹ uoluntas mala nūqm̄ eē pot̄. tamqm̄
 sibon⁹ fili⁹ patrē uelle uiuere. quē dīs bona
 uoluntate uult mori. Et rur sifieri pot̄
 ut hoc uelit homo uoluntate mala qd dīs
 uult uoluntate bona. uelud si h̄m̄ malus fi-
 li⁹ uult patrē mori. uelit & hoc etiā dīs. Nem-
 pe ille qd n̄uult dīs. iste uero qd uult dīs. &
 tam̄ bone dī uoluntati pietas illi⁹ pot̄ eſonat
 qm̄ uis aliud uolentis qm̄ hui⁹ idē uolentis im-
 pietas. Tantū int̄ ē qd uelle homini qd dī con-
 gnuat. & adquē fine suā quisq; ferat nolun-
 tate. ut app̄bet aut̄ rep̄bet. Hā dīs quisdā uo-
 luntates suas utiq; bona simplet p̄ malor̄ ho-
 minū uoluntates malas. sic p̄uid eos maliuo-
 los bona uoluntate patris p̄ nobis xp̄e occis̄ē.

Qd tān̄ bonū factū ē ut ap̄ls p̄etrus quando

adfectu natus sedemq[ue] a ab ipso uenerat.
e c xvi.

Vultates pioꝝ fidem q[uo]d p[ro]p[ter]a
paulū ier[es]m p[re]g[ra]de ne ibi pateret mala q[uo]d
agab[us] p[ro]p[ter]a p[re]dicat. & tam[en] hec illū d[omi]n[u]s pati
uolebat p[ro]fide xpi annuntianda exerceens
martyre xpi. Neq[ue] istā bonā uoluntatē
suā impletuit p[ro]p[ter]ianor[um] uoluntates bonā
s[ed] p[ro]uidentia malas. Et ad eū poti[us] pertinebant
q[uo]d n[on] uolebant q[uo]duolebat. quā illi p[ro]p[ter]os uol
entes factū ē q[uo]d uolebit. quia ad ipsū quidē
s[ed] ipse p[ro]e[st] bona. illi autē mala uoluntate
fecerunt. Sed quantelibet s[unt] uoluntates
t[ame]n angelor[um] t[ame]n hominū t[ame]n bonor[um] t[ame]n maleor[um]. t[ame]n illud nolētes
q[uo]d d[omi]n[u]s t[ame]n aliud uolentes q[uo]d m[od]estū d[omi]n[u]s om̄p[er]tis uolun
tas semp[er] iuncta ē. que mala ē nūq[ue] pote[re]nt.
Quē q[uo]d enī cū mala i[rr]rogat iusta ē. & q[uo]d p[ro]fecto
que iusta ē mala ē nō pot[est]. D[omi]n[u]s q[uo]d om̄p[er]is siue
pmiām cū uult miseret i[quā] uult obd[uci]re
urat p[ro]uidituū. neq[ue] inique aliqd facē. nec
nō uolēns quicqm[od] facit. et om̄ia que cūq[ue] uult
facit. de p[ro]p[ter]a cū audim[us] nō sacer[us] lat[er]is legim[us]
q[uo]d uelit om̄is homines saluofieri. nō tam[en] id o[ste]ndit
debem[us] om̄ipotentissime di uoluntati aliqd
derogare s[ed] ita intelligere q[uo]d scriptū ē. qui om̄is
homines uult saluofieri. tamqm[od] diceret.
nullū hominē fieri saluū nō quē fieri ipse uo
uerit. nō q[uo]d ullius sit hominū nisi quē fieri
saluū uelit. ido sit rogandus ut uelit. quia
necessē ē fieri si uelit. De orando d[omi]no q[uo]d p[ro]p[ter]e ait sc. xv.
apl[es] cū hoc diceret. Si enī intelligim[us]. q[uo]d i[ng]l[ois]
scriptū ē. q[uo]d illuminat omnē hominē uenien
tē ihunc mundū. nō q[uo]d nullus ē hominū q[uo]d
illuminet. s[ed] q[uo]d nullus nō ab ipso illuminatur.

ut certe sic dicitur eorum quoniam omnes sunt filii
nos fieri. sed ut et q[uod] miraculorum faceret
voluit ap[osto]l[u]s eos quos dicit actiuos fuisse pe-
nitentiā si fecisse. s; ut om̄is homines omne
gen̄i hominū intelligam. p[ro]quaescūq[ue]. differen-
tias distribuitū. reges. priuatos. nobiles. agno-
biles. sublimes. humiles. doctos. idoctos. intellec-
tori corporis. debiles. i[n]geniosos. tardicordes.
fatuos. diuines. pauperes. medioeres. maiores.
feminas. infantes. pueros. adolescentes. viue-
nes. senes. iuniores. linguis omnib[us]. in morib[us] om-
nib[us]. ipfessionib[us] omnib[us]. in voluntatib[us] et scientiaq[ue]
varietate inumerabili cestituto. et si quid ali-
ud ē differentiaq[ue] ibominib[us]. Quidē enī eoz
unde nō d[omi]n[u]s puni genitū suū d[omi]nū n[ost]rū p[er]
om̄is gentes saluos homines fieri uelit. et id o[ste]n-
sor faciat quia omnipotens uelle ianit nō potest q[uod]cūq[ue]

Preccepit enī apl[u]s. Pregebis uibetur. Iuoluert. orare.
ut oraretur p[ro] om̄ib[us] hominib[us] & specialit p[ro] ad dederat
regib[us] & phis qui in sublimitate s[ed] q[ui]putari po-
terant fastu t[ame]n supbia felaci fidei xpianae hu-
militate orare. p[ro]inde dicens. hoc bonū est
corā salutare n[ost]ro d[omi]no. id ē ut etiā psalib[us] orez.
statū ut desperationē tolleret addidit q[uod]os
homines iuit saluos fieri & ad agnitionē
ueritatis uenire. hoc q[uod] ippe d[omi]n[u]s bonū uidic
auit ut orationib[us] humiliū dignaretur
salutē p[re]stare sublimū. q[uod]dutiq[ue]. iāuidem
impletū. Isto locutionis m[od]o d[omi]n[u]s usus ē in eu-
glio ubiuit phariseis. Decimatis mentā et ru-
tam iomē bolus. Neq[ue] enī pharisei & quicūq[ue]
alieni p[ro] om̄is trax. alibi om̄a bolera decimabas.
Si c[on]g[ra]uēt om̄e bolus hic intelligim̄ om̄e gen̄i bolerū

seniores
iuniorib[us]

abhorre
scere

alieniorib[us]

na inter haec possim dicere omnes homines
omne genere bona. alio modo intelligi
pot. dum tam eras. non cogitare
potentem uoluuisse fieri factumque non est. quan-
ne ullis ambiguitatibus si in celo in terra sicut
en ueritas caritatem omnia que cum uoluntate fe-
cit. profecto enim facere noluntur quodcumque non fecerit.

c. xvii.

Qua propter **Quoniam ad id p didit libernum arbitrium.**

Etiam primum hominem deus in ea salute in qua
condit erat custodire uoluissae. enique oportuni-
tuno tempore per gentes filios sine intromis-
tione mortis ad meliora produceret ubi non so-
lum non peccaret sed nec uoluntate peccandi ha-
bere posset. sed ad permanendum sine peccato sic
factus erat perpetuam uoluntatem habiturum esse
proscissa. Quia uero male usurpum libero arbitrio
erat hoc esse peccatum cuius esse prescibebat. ad hoc po-
tius preparabat uoluntatem suam ut bene ipse
ficeret etiam de male faciente. ac sic homini
de uoluntate mala non evaderet. sed nihil hominis

placere.

c. xviii.

nisi impleretur omnipotentis bona. Sic oportebat enim primum hominem fieri. ut et bene posse
uelle et male. nec gratis si bene. nec impunie
si male. Postea vero si necessare ut male uelle non pos-
set. nec idem libero carere et arbitrio. Multo
quod propter liberius erit arbitriu cui omnino non po-
terit seruire peccato. Hoc enim culpanda est uo-
luntas. aut uoluntas non est. aut libra dicen-
da non est. qua beati esse sic uolum ut esse miseri
non solum nolum sed nequaquam uelle possim. Sic
enim anima nostra etiam non nolle felicitatem. ita
nolle uirginitatem semper habituera est. Sed ordo per
mittendus non fuit. in quo deus uoluit ostendere quoniam bonum est animal rationale quod etiam

c. xix.

posse peccare. quia non habet arbitrii potest enim
 possit. sic munera diuinorum. autem. si tam
 iniqua non possit mori. quoniam maior facta
 est iniqua non possit mori. Illa natura humana
 prodidit liberum arbitrium. hinc accepturi est pro
 gratiam quam fuerat si non peccasset accepturi per me
 recti. quoniam sine gratia nec te nullum meritum esse
 potius. quia et si peccatum in solo libo arbitrio
 erat constitutum. non tam iusticie merita retine
 nde sufficiebat liberum arbitrium nisi partici
 patione immutabilis boni diuinum adiutorio
 rum preberetur. Sic enim mori est ipotestate boni
 miscum uellet. nemo enim qui non se ipsum ut nihil
 aliud dicat non uescendo possit occidere. Ad te
 nendam non utam uoluntas non sufficit. sine adiu
 torio sive alimento sive quorumcumque uitam
 non desint. sic homo in paradiiso ad se occiden
 dum relinquendo iusticiam idoneus erat pro uol
 untate. Ita uero ab eo teneretur uita iusticie pa
 rum erat uelle. nisi ille qui eum fecerat adiuua
 ret. Sed pro illa ratione maior est misericordia quando
 et ipsu liberum arbitrium liberandum est seruitute
 cui datur peccatum cum morte. nec omnino
 pro se ipsum sed pro sola deo gratiam quem in fide Christi possit
 est liberatus. ut uoluntas illa sic scriptum est
 ad dominum pro paretur. quia cetera dei munera capias
 que ueniat ad mundum eternum. Inde et ipsa uita . c. xx.
 eterna que certe mercies est opum bonorum dei gratiam
 appellat apostolus. Stipendium inquit peccati mors
 gratia autem uita eterna in Christo Iesu domino nostro. Stip
 endium pro opera milieis datuus non donatur. domine dixit
 stipendium peccati mors. ut morte peccato non in
 merito illata sed debitam demonstraret. gratia non
 in gratia est gratia non est. Intelligendum est quod etia ipsa

nraq. in
 mortalita
 tem.
 illud

bonum. etenim in nobis est voluntas diuinus quid enim
eterna reatu. etenim in nobis est voluntas diuinus quid enim
e. xxvi.
Sic ergo factus est homo propter manentem
tudinem possit. sed non sine diuino adiutorio
suo fieri per gressus arbitrio utrumlibet homini ele
gisse di voluntate fieret. aut etiam a bille aut
cerite de illo. Unde quod suam maluit quam di
facere voluntatem. de illo facta est voluntas
di. quod ex eadem massâ pditionis que de illa
stirpe profluxit facit aliud uas in honore. et
aliud in eternum melius. In honore promissam. in eternu
melius promulgat. Nemo glorietur in homine ac
pro hoc nec inse. Nam neque per ipsum liberarendum unum
mediatorum dei in hominum hominem christum ihm
non erit idem. Sed cum factus est ad amorem homo scilicet rec
tus. mediatore non indigebat. Cum uero genere hum
ani peccata longe separauerit a domino. per medi
atorem qui solus sine peccato natus est induxit.
occisus est. reconciliari nos oportebat deo usque
ad carnis resurrectionem in uitam eternam. ut anima
humana superbia per humilitatem argueretur
ac sinaret. et demonstraret hominum quoniam lon
ge a domino recesserat cum per carnatum dominum reuoc
aretur. et exemplum obedientie per hominem dominum ostendu
maci homini perberetur. non in genito filio susci
piente formâ serui que nibil antea merue
rat fons gratiae pandere. et carnis eternam resurrec
tionem redemptus permissa ipso redemptore pre
monstraret. ipse eandem naturam quam se decep
isse letabatur diabolus uincere. nec tam homo
gloriaretur ne iterum superbia nasceretur. nisi quid
aliud de tanto mediatoris sacramento apsi
cientibus uideri idici potest. aut tantum uideri
si etiam dicimus non potest. Tempus autem quod in hominis

e. xxvii.

e. xxviii.

... resurrexione et in p̄ficiū ē
... receptaculis
... quęq; digna ē requie ut
... amna p̄ eo sortita ē in carne cū uiuerat.

Neq; negandū ē d̄ mortuis oblationē p̄dēc,
defunctōz animas pietate suoz uiuentū
releuari. cū p̄ illis sacrificiū mediatori
offerit elemosynę in ecclia fuit. S; eis
hec p̄s qui cū uiuerent hec sibi ut postea
possent p̄dēc meruer. Ist enī quidā uiu-
endi modus. nec tā bonus ut n̄ requirat
ista p̄ mortē. nec tā malus ut n̄ ei p̄sint
ista post mortē. Cū talis in bono ut hec his negetur.
n̄ requirat. iē talis in malo ut nec ei na-
leat cū hec uita transierit ad uiuari.

Quo circa hic om̄e meritū cōparat quo possit
p̄ hanc uitā releuari q̄ sp̄iat grauari. Ne
mo aut̄ se putet q̄d hic neglexit cū obierit ap̄
dn̄m p̄mereri. Nonq; ista que p̄ defunctis
cōm̄dandis frequentat ecclia illi apostolē s
adūsa sententia qd̄ dictū ē. Om̄scū stabim
ante tribunal xp̄i ut referat un̄ quisq;
sedim ea quę corp̄ gessit sive bonū sive
malū. Quia cū hoc meritū un̄ quisq;
dū incorpore uiueret cōparavit ut ei
possent ista p̄dēc. Nonenī om̄ib; ista om̄
ib; p̄ sunt. iē quare n̄ om̄ib; p̄ sunt n̄ pp̄t
differentiā uite qm̄ quisq; gessit incor-
pore. Ut ḡ sacrificia sine altaris sc̄o
quarū cū q; elemosinā p̄ baptizatis de-
functis hominib; offeruntur. Quālde bo-
nisq; actiones. p̄ n̄ ualde bonus pp̄tia-
tionēs s. ualde mālis etiā si nullā erunt
adūm̄ta mortuoz. qualisq; rumorū

ēsolutiones. In aliis ut psum vir ad hoc
ut sic plena res sit.

or fiat ipsa dampnatio. Expositio dñe et al.

Proinde aput euglistamathemati p̄tē pen-
ciones c̄tinere uidetur dñica oratio. Quā nū
in tribus eterna poscuntur reliquias q̄tuor temporo-
ralia. quē tam p̄p̄tē eterna c̄sequenda s̄ necessaria.
Namq̄d dicim⁹ sc̄ificet nōm tuū. adueni-
at regnū tuū. fiat uoluntas tua. s̄ic in celo
int̄rā. q̄d n̄ absurdum est lexer̄ in sp̄u et cor-
pore omnino sine fine retinenda s̄. ibi in-
choantur quātūq; p̄ficiū augentur innobis.

Fecta uero quē in alia uita sp̄andā s̄ semp possi-
debiuitur. Qd uero dicim⁹ panē n̄m cot. da-
n. hodie. id. no. deb. nr̄a. s̄ic in di. de. nr̄is. i.
ne. n. idu. m̄t. s; liba nos amalo. quis n̄ uide-
at ad p̄sentis uite indigentia p̄tinere. In
illa itaq; uita eterna ubi nos semp speram⁹
futuros. in omnibus dī sc̄ificatio. et regnū et.
uoluntas et. in n̄o sp̄u et corpore p̄fecte atq;
imortalit̄ permanebunt. Nam uero cotidian⁹
idō dict⁹ est quia hic ē necessari⁹ quant⁹ ani-
mi carniq; tribuendus ē. siue spiritualit̄
siue corporalit̄. siue utroq; intelligat n̄.

Hic etiā q̄d possim⁹ remissio ubi ē om̄is com-
missio. hic temptationes quē nos ad peccandum
et allucuimus et impeluerit. hic deniq;
malū quo cupim⁹ liberari. hic aut̄ nichil
istox ē. Eustista uero lucas in oratione dñica
petitiones quinq; tūtū cōplexā ē. Nec ab
isto utraq; discrepauit. s; q̄m ista sorte sint
intelligenda. op̄ se sua breuitate cōmonuit
Hom̄ quippe dī significat. in sp̄u dī. aut̄ sig-
nificatur regnū incensus resurrectione

ēcum

qua
n̄ peccator

. cxxvii.

n̄ vii. s;

lucis tui petitione
magis ea
miserendo, ecce intelligi. Vnde tres ali-
ii adiungit. de pane cotidianio. de remissio
ne peccatorum de temptatione utandi. At uero
ille uultu posuit scilicet sed liba nos amar-
lo iste non posuit ut intelligeremus ad illud super
quod de temptatione dictum est pertinere. Ideo quod perpetrat
liba non ait liba tamquam unam petitionem esse
demonstrans. Hoc hoc. ut sciat unusquisque.

In eo se libari amalo quod non infert interpretationem.

Lam uero caritas quam duab' De fide. spe. et caritate. . cxxviii.
istis idem fide ac spe maiore dicit apostolus quanto
uno quoque maior est in quo est. Cu uero queritur utrum
quisquis sit homo boni non queritur quid credat aut quod
speret sed quod amet. Nam qui recte amat perculp-
tio recte credit sperat. qui uero non amat inanit
credit. etiam si uera sunt que credit. inanit sperat
etiam si aduentu felicitatem doceantur pertinere que
sperant. nisi et hoc credat ac speret quod sibi per-
tentit donari possit ut amore quamvis enim sine
amore sperare non possit fieri tam potius ut id non
amor sine quo adid quod spat non possit puenire.
tamquam si speret uitam eternam quoniam non amet. tam
non amat iusticiam sine qua nemo aduersus puenit.

Ipsa est fides Christi quam commendat apostolus que per dilectionem
naturae operatur. et quod in dilectione non habet habet petit
ut accipiat. querit ut iuenerit. pulsat ut apriat ei. Fides namque impetrat quod lex imperat;
namque sine domino id est sine spiritu sancto per quem diffundit caritas in cordibus nostris. Subdere lex potest ad
iuuare et per uincitorum insuper facere. qui de ignorantia se excusare non possit. Regnat enim car-
nalis cupiditas ubi non est dominus caritatis. Sed cum in altis . cxxix.

dedicatione
vincere

sanus ignoratio nullus est sententia ratione sed in carnem datur. hec est prima homini deinde cum plege cognitio facit factum. si nondum diuini admixta spe sed in lege uolens uiuere uincit. et sciens peccat peccatoque subdit seruit. a quo enim quis deruit est hunc et seruum addicetus est. id a gente sententia mandata ut peccatum operetur in homine omnem concupiscentiam cumulo purgationis adiecto. atque ita quod scriptum est impletatur. Lex si habet iurauit ut babundaret delictum. hec est secunda hominis. Si autem respexerit dominus ut adimplenda que mandat ipse adiuuare creditur. et agri homo dei certus spu qui concupiscentiam aduersus carnem fortiore robo re caritatis. ut quamvis adhuc sit quod homini repugnat ex homine. nondum tota infirmitate sanata. ex parte tam uisit uiuere. uisitque uiuere inquit non cesset male concupiscentie dilectione iusticie. hec est tertia bone spei hominis. in quibus si pueratitia quisque perficiat postrema pax restat quemque per hanc uitam in requie spe deinde in resurrectione carnis etiam impletabitur. Quartu[m] quatuor differentiarum prima est ante legem. secunda sub lege. tertia sub gratia. quarta in pace plena atque perfecta. Sic est id est ordinatus p[ro]pter nullam temporum sic deo placutum quam mensura in numero et pondere cuncta disponitur. Hanc fuit promissa ante legem. sed sub lege. quem data est per monachos. deinde sub gratia. quem revelata est per primum mediatoris adventum. quem quidem gratia nec ante defuit quibus eam oportuit impetrari. quamvis per temporis distributionem uelata et occulta esset. Neque enim antiquorum quicunque propter fidem Christi salutem potuit uenire. aut nisi illis

concedit. cxxxviii. misterii
liquacumq. c. xxx.

inquit. quicquid tu quēq. bonum
est regeneratio tuā erit. ibi ei remitt
et omnis fratera peccata. irat ille nas
condo in nos renascentia dissolvit. tamq; in
multū natus qd sp̄ ubi vult spirat. ut
quidē salm illū servitutē sublege nō no uerint ē.
enq; s. cā mandato īcipiant adiutoriū
habere diuinū. itte qm possit homo capax
ē mandati scđm cur nē uiuat necesse ē. Sed
si iā sacra m̄to regenerationis imbut̄ ē. nich
ei mors obvit. si tē exāq uita migrauerit.
quia idō xp̄c mortuus ē resurrexit. ut ui
uoy mortuoz ānetur. nec tenebit eū regnū mortuis
nā pquo mortuus ē ille liber īmortuis.

O mīa q̄ p̄cepta diuina referunt̄ ad caritatē. c. xxx. ii.
de quā dīc ap̄ls. Finis aut̄ p̄cepti ē caritas.
de corde puro de c̄scientia bona. ifide n̄ fida.
O mīsitaq. p̄cepti finis caritas ē. id ē ad carita
tē refertur om̄ne p̄ceptū. qd uita sit tūmo
re penē t̄ aliqua intentione carnali. ut n̄ re
ferat ad illā caritatē qm diffundit sp̄c s̄c̄
incordib̄ uāris. n̄ dū fit quē admodū fieri
oportet. qm uis fieri uideat. Caritasq; p̄ppe
sta idī ip̄ximi. & itaq. m̄ his duob̄ p̄ceptis
totalex pendat ip̄ph̄c. Adde eu gl̄m. adde
ap̄los. Nonenū aliuinde uox ista ē finis p̄cepti
caritas ē. id ē caritas ē. Quęcūq. qm mandat dīs.
ex quib̄ unū ē n̄ me haberis. & quecūq. n̄ uib
entus s; spirituali c̄silio monent̄. ex quib̄ unū
ē. bonū ē homini mulierē ī tangere. tē recte
fuit cū referunt̄ addīm diligēdū ip̄xim̄
p̄p̄t dīm. & m̄ hoc s̄c̄lo ī futūo. Nē dīm per

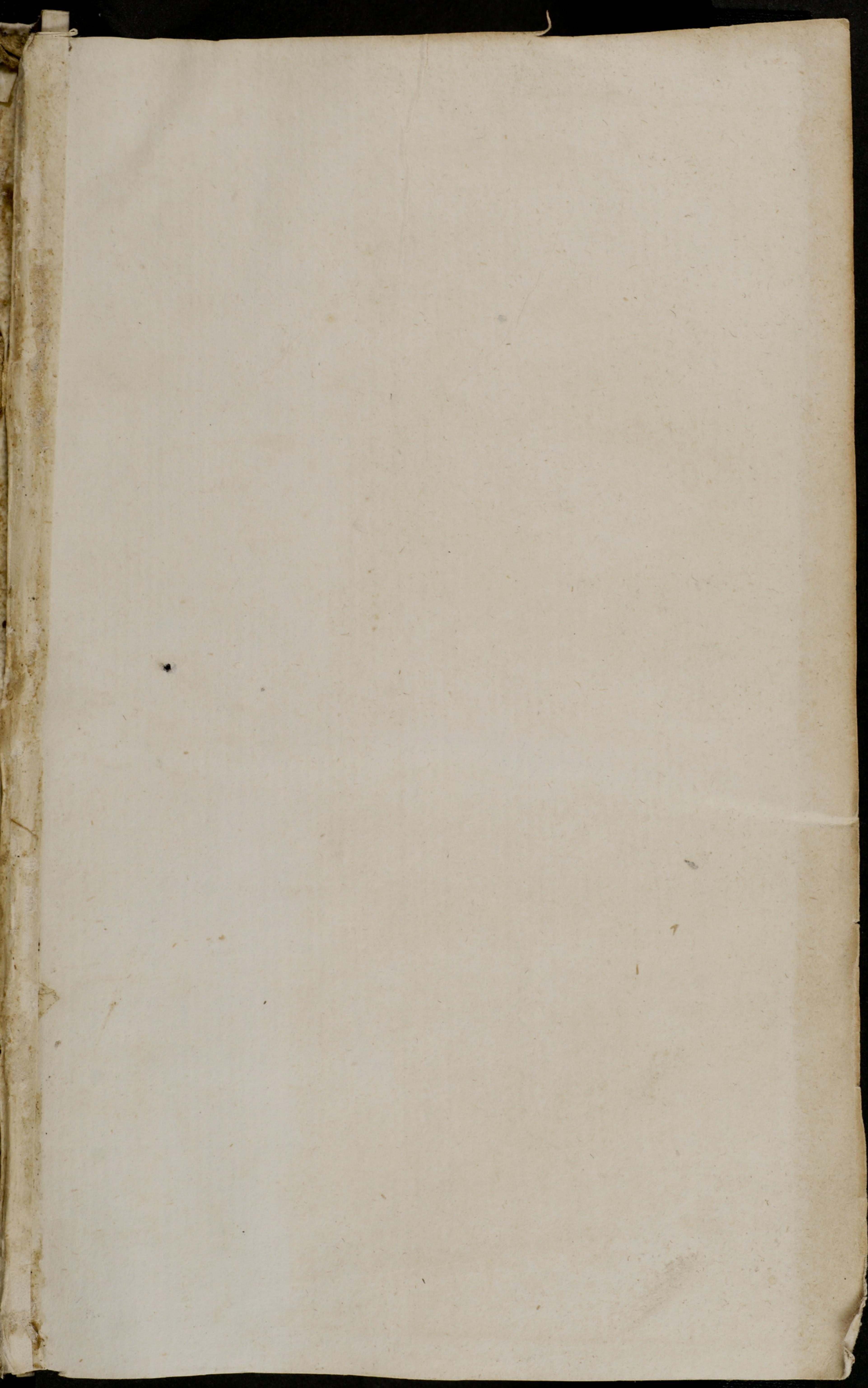
fide. tē p̄specie. tu si p̄ximū n̄cōfide. Non cū
seim̄ mortales. corā dñi. dñs ax̄it ut
nabit dñs occulta te. et tu rū ma. n̄f̄stabilis
cogitationes cordis. et laus erit uniuersi. adō.
quia id lāndab̄t̄ īdiliac̄ ap̄x̄mo imp̄
mū. qđ ne latet̄ ab dñs illuminabit̄ur
dñs. Minuetur aut̄ cupiditas caritati
crescere. donec ueniat hic ad tūtā mag
nitudinē qua. maior ēē n̄p̄ossit. Maiorē enī
caritatē nemo habet̄ ut animā suā ponat
quis p̄amiciis suis. Ibi aut̄ quis explicat̄ q̄m̄a
caritas erit ubi cupiditas quā t̄ coherentio
supereret nulla erit. quō sūma sūntas erit.
quando contentio mortis nulla erit.

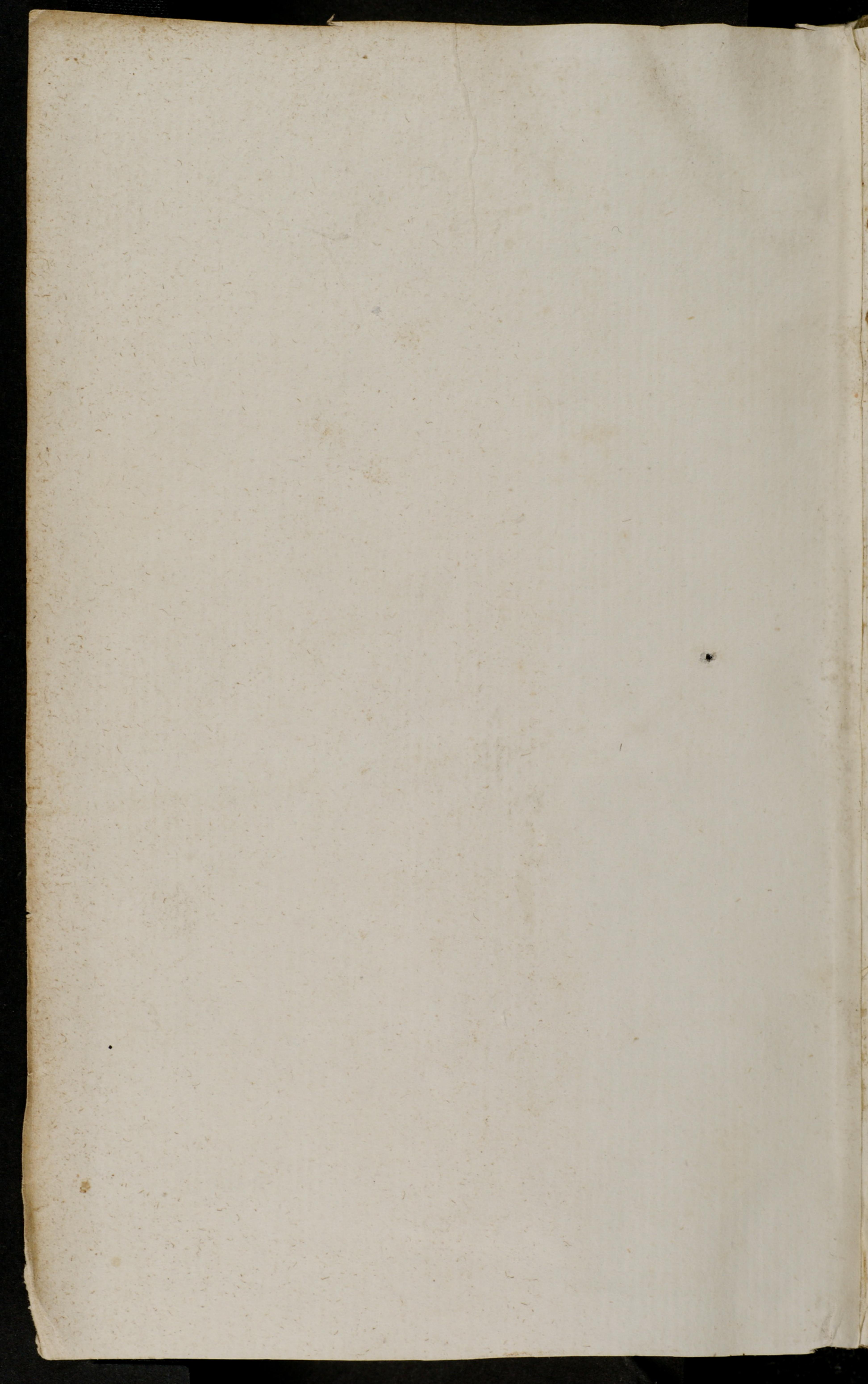
Sed sit aliquando hui' uoluminis finis qđ r̄ ip
se uideris utrū m̄eneberidion t̄ appellare
debeas t̄ babere. Igo aut̄ cū tua sp̄ernenda
inx̄po studia n̄putare. bona de te credens.
in adiutorio nr̄i redēptoris c̄fidens ac spe
rans te q; mei' m̄bris plurimū diligens libri
ad te sic ualui utrū tam comodū quā pro
lxū de fide. spe. et caritate conscripsi.

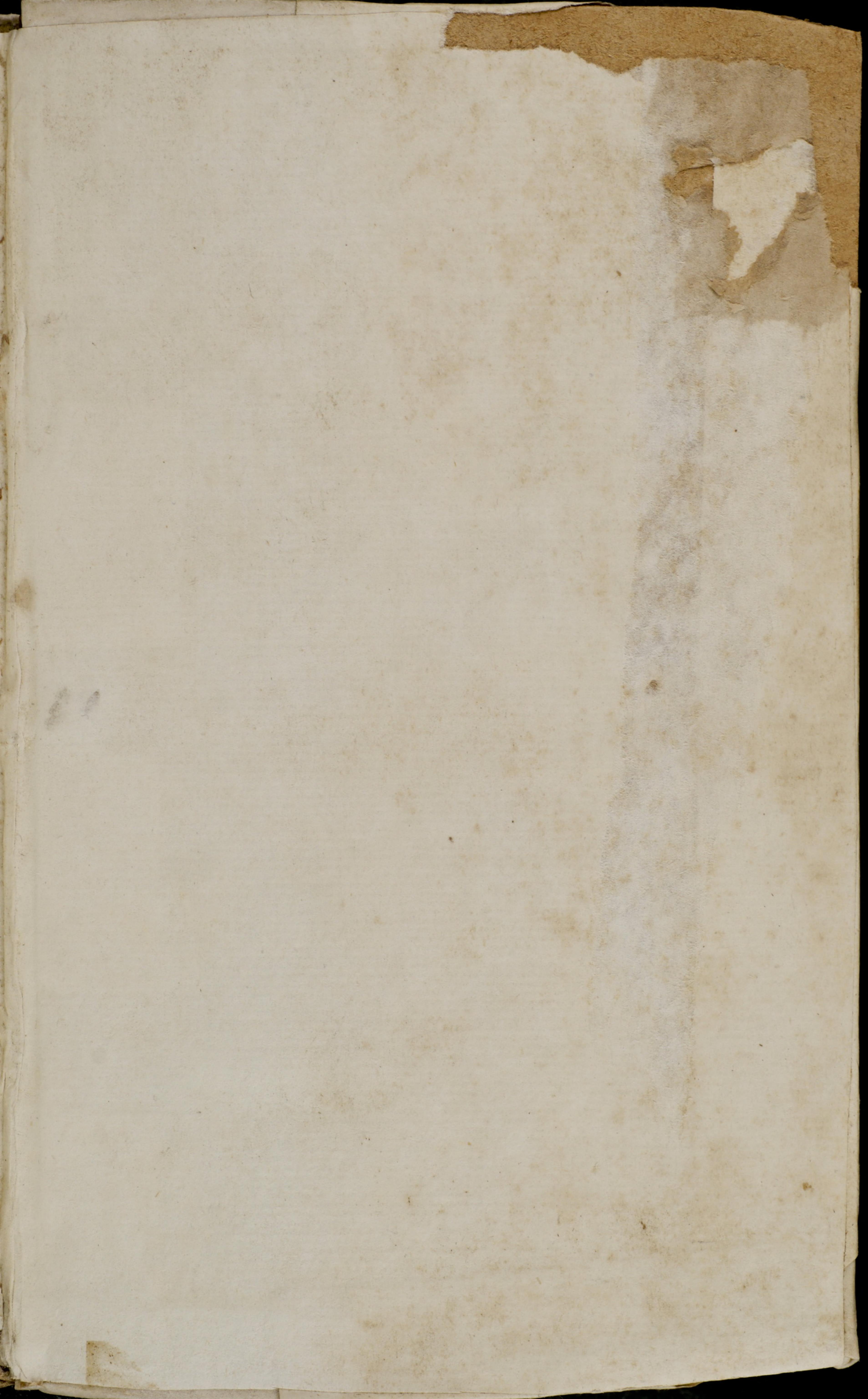
Statuimus scdm̄ p̄ore diffiniti Ex decreto s̄tē
one ut monastīa nullo modo il̄ exiūs p̄dūs cogant̄
abeis decimas dare. quia si dānde n̄ s̄ n̄ orphani
et p̄egrini. quanto magis indignū ualde ē ut
abeis exigant̄ qui p̄pt̄ eū cui' decime s̄ paup̄es
efficiuntur. nā si paup̄ess̄ dñi hereditas. ei' he
reditas paup̄ib̄ ē eroganda. Et

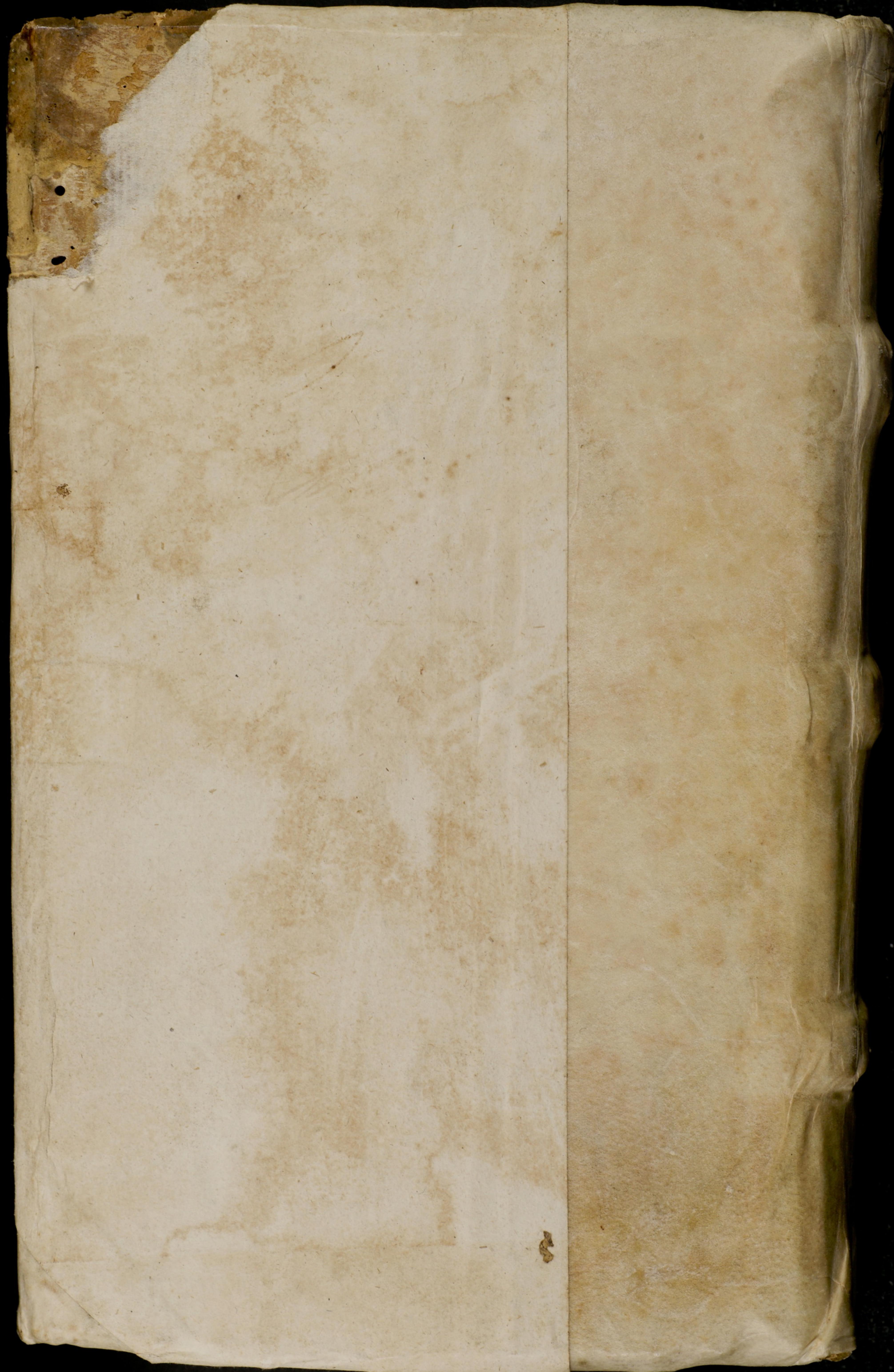

Thomy

19.

1
Centimetres

2
Inches

KODAK Color Control Patches

©Eastman Kodak Company, 1977

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

Brown

Black

dicarem. id no*n* i*n*udicur
ad no*n* eori ipu*m* ne cu*m* mu
Creduntur aquila*m* **D**
etia*b* hui q*xpi* nom*n* n*re*latu*m*
ieclia baptis*ant*. nec abe*p*
p*cident* in qu*anta* lib*a* se*nt*
nec diliu*unt* penitendo*m*
s*i*eis usq*ue* ad hui*d*ie
assime p*seuerant* salut*m*
n*rituidine* sceler*u* fugiti*o*
et*no* igne pun*iri*. s*i* qui h*ab*
quad*u* beniuolentia*m* fa*m*
diuina aliud c*sulta* i*nde*
questione c*escripsi*. cui tit*u*
ubi sed*m* scripturas se*ns* q*n*
tu demonstrau*e* fide*m*
evident*e* exp*ress*it paulus ap*osto*
ne*q*; circ*u*cisi*o* *qua* *qua* ne*q*; i*n*
dilection*e* op*at*. Si aut*m*
pc*uldubio* sed*m* iacob*u* a*m*
et*ipsa*. q*rursus* a*it*. Si fide*m*
opa aut*m* n*hab*ae*m*. n*u*qd pot*er*
Porro si homo sceler*at* p*pt* sol*u*
& sic e*st* accipien*d*u*m* q*d* a*it* ap*osto*
salu*is* erit sic tam quasi p*ro*
fides sine op*ib*? & fals*u* e*st* q*d*
fals*u* erit & q*d* i*de* paulus.
ne*q*; fornicato*res*. ne*q*; y*ad*
dulter*i*. ne*q*; molles. ne*q*;
ne*q*; fures ne*q*; au*ari* ne*q*;
ne*q*; rapaces regnu*m* di poss*er*
p*seuerantes* erim*in* ub*t* an*ti*
erunt. q*m* i*regno* di n*er*u*m*
manifestiss*ma* iaptiss*im*.

xviii.
x tam katho
lici sunt

xxv.

2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22

